Τιμᾶται Λεπτῶν 10 ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ **Τιμᾶται Λεπτῶν 10**

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' Ἐν Ἀθήναις, 25 Φεβρουαρίου 1893. ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 42

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ἐν Ἀθήναις ..... φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις..... » 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσσίᾳ..... ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ, νεωτάτη μυθιστορία Ἰουλίου Μαρύ, (μετὰ εἰκόνων), μετάφρ. Β'.— ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΕΡ, μυθιστορία Αἰμιλίου Ρισβούργ. — Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ, μυθιστορία Ἕκτωρος Μαλώ, μετάφρ. Κ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10
Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ

Μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

[Συνέχεια]

Οἱ δύο χωροφύλακες ἀφίχθησαν. Ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου δὲν ἦτο μακράν, ὁ δὲ Κρασοκανάτας ἐνεπιστεύθη τὸν ἵππον καὶ τὴν ἅμαξαν εἰς γείτονα καφεπώλην.

Ἡ ἁμαξοστοιχία ἐσύριξεν. Ἀνῆλθον καὶ οἱ πέντε εἰς διαμέρισμα πρώτης θέσεως, ὅπου εὑρίσκετο κενόν.

Ἐν τῷ Δικαστηρίῳ αἱ ὧραι ἦσαν αἰῶνες διὰ τὸν Γεράρδον καὶ τὸν Βωφόρτ.

Ἤρξαντο δὲ ἤδη ἀπηλπιζόμενοι ὅτε αἴφνης εἷς κλητὴρ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἐφώνησεν :

— Οἱ κύριοι δικασταί !

Ἡ συνεδρίασις ἐπανελήφθη. Οἱ ἔνορκοι ἀπέκαμαν ἆρά γε ἀναμένοντες ; Θὰ τὸν καταδικάσωσιν, ἐνῷ ἡ ἠθικὴ πεποίθησις πάντων εἶναι ὅτι εἶναι ἀθῶος ;

Ὁ Γεράρδος ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὸ ἕδρανον τῶν μαρτύρων.

Ὁ Βωφὸρτ εἰσήχθη καὶ πάλιν.

Οἱ δύο φίλοι ἀναζητοῦσι πανταχοῦ τὴν καλὴν καὶ εὔχαρι φυσιογνωμίαν τοῦ γενναίου ὀργανοπαίκτου. Πλὴν οὗτος δὲν ἦν ἐκεῖ.

Ὁ πρόεδρος κατέλαβε τὴν ἕδραν του. . . Νεύει τῷ κλητῆρι.

— Ἂς εἰσέλθῃ ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος Πενσών.

Ὁ Γεράρδος ὠχρίασεν ἐκ τῆς συγκινήσεως. Ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Πενσὼν καὶ ὁ Ζανζὸτ ὁμοῦ παρεφύλαττον. Ἀμφότεροι εἰσὶν ἐκεῖ ! ...

— Θάρρος ! πεποίθησις ! εἶπεν ἔτι τῷ συζύγῳ τῆς Μαρκελίνας.

Ὁ πρόεδρος ἔχει ἀνὰ χεῖρας τὴν ἔκθεσιν τοῦ κυρίου Λωζιέ. Φαίνεται λίαν συγκεκινημένος. Ἡ αὐτὴ συγκίνησις κατέχει τοὺς δικαστάς, τοὺς ἐνόρκους καὶ τὸν εἰσαγγελέα.

— Τίς εἶσθε ; ἐρωτᾷ ὁ πρόεδρος.

— Ἀπεστάλην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντου τῆς ἀστυνομίας παρὰ τῷ κυρίῳ Λωζιὲ εἰς Κρέϊλ ἵνα βοηθήσω αὐτὸν ἐν τῇ ὑποθέσει Βαλόν. Ἰδοὺ ἡ πιστοποίησίς μου.

— Τί ἔχετε νὰ μᾶς εἴπητε ;

— Πράγματα σπουδαιότατα, κύριε πρόεδρε· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τιμὴ δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἕτερόν τινα, παρακαλῶ τὸν κύριον πρόεδρον νὰ ἀκούσῃ καὶ αὐτὸν μετ' ἐμοῦ.

— Ἂς εἰσέλθῃ ὁ Ζανζότ.

Ὁ ὀργανοπαίκτης εἰσῆλθεν. Ἦτο ὠχρός. Τὸ τραῦμά του ἐπροξένει αὐτῷ ἀλγηδόνας. Ἦν ἀσκεπής, ἐχαιρέτισε μηχανικῶς.

— Ἤδη σᾶς ἀκούομεν...εἶπεν ὁ πρόεδρος.

Ἡ ἀφήγησις, ἣν ἐποιήσατο ὁ Πενσὼν μετὰ τοῦ Ζανζὸτ ἦν εἰς ἄκρον συγκινητική. Ὑπῆρξε μακρὰ οὐδ' ἅπαξ διακοπεῖσα.

Ὁ Πενσὼν καὶ ὁ ὀργανοπαίκτης διηγήθησαν πόθεν ὡρμήθησαν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τοῦ Δαγκὲρ μετὰ πάσης λεπτομερείας καὶ χωρὶς οὐδὲν νὰ παραλείψωσι.

Ὁ Ζανζὸτ καταπεπονημένος εἰς ἄκρον παρεκάλεσε τὸν πρόεδρον νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ καθήσῃ.

Ὁ Πενσὼν εἶπε μεθ' ἁπλότητος:

— Συγχωρήσατε τὸν φίλον μου, κύριε πρόεδρε· ἐπληγώθη σήμερον τὴν πρωΐαν διὰ πολυκρότου εἰς τὸν ὦμον... δὲν εἶναι καλά.

— Δὲν πειράζει, δὲν πειράζει, εἶπεν ὁ Κρασοκανάτας, θὰ μείνω ἕως τὸ τέλος... εἰμπορεῖ νὰ χρειασθῶ.

Ἀλλ' ἦτο λίαν ἀδύνατος. Ὁ Γεράρδος ἔγραψεν ἐν τάχει συνταγήν, ἣν ἔστειλεν ἵνα ἐκτελεσθῇ εἴς τι φαρμακεῖον. Μετὰ ἓν τέταρτον ὁ Ζανζὸτ ἔπινε τὸ φάρμακον ἀπνευστὶ λέγων τῷ ἰατρῷ :

— Ὦ ! κύριε Γεράρδε, τί σᾶς ἔκαμα καὶ μοῦ δίνετε τόσο ἄσχημα πράγματα ;

Ἐν τούτοις ἐνεδυναμώθη κάπως. Ἠδύνατο ν' ἀναμείνῃ.

Ὁ Πενσὼν ἐξηκολούθησε τὴν κατάθεσίν του. Δηγεῖτο τὴν κοπιώδη αὐτῶν ἐπαγρύπνησιν ἐν τῷ δάσει τῆς Ἀλάτ, τὴν πρώτην ἀπόπειραν τοῦ ἀθλίου καὶ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ, ἐνῷ ἐκράτει τὸν δερμάτινον σάκον τοῦ Βαλόν.

— Δαγκὲρ ! ἐψιθύρισεν ὁ Βωφόρτ... Ἄ ! ἔπρεπε νὰ τὸ σκεφθῶ ... Αὐτὸς θὰ ἦτο ! ... ὁ διαφθορεὺς μιᾶς νεάνιδος... φονεὺς ἑνὸς γέροντος !...Διαφεύγει τὴν ἐκδίκησίν μου,ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη τὸν ἀναμένει.

Ὅταν ἡ συγκίνησις ἡ παραχθεῖσα ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ Κρασοκανάτα καὶ τοῦ Πενσὼν κατηυνάσθη, ὁ πρόεδρος εἶπε :

— Ἂς προσαχθῇ ὁ Δαγκὲρ !

Θύρα τις ἠνεώχθη. Βαθεῖα, ἐπίσημος, θρησκευτικὴ σιγὴ ἐπεκράτει.

Ὁ Δαγκὲρ ἐφάνη λελυμένας ἔχων τὰς χεῖρας, ἀλλὰ μεταξὺ δύο χωροφυλάκων. Ὁ εἷς τούτων ἀπέθηκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὰ πειστήρια, τὸν δερμάτινον σάκκον.

— Πῶς ὀνομάζεσθε ;

— Ἰωάννης Δαγκὲρ δὲ Μοριενβάλ...

— Κατηγορεῖσθε ὅτι ἐφονεύσατε ἐξ ἐνέδρας ἕνεκα κλοπῆς τὸν Βαλόν...

— Εἶναι ψευδές. Σᾶς παρακαλῶ νὰ εὕρετε ἀποδείξεις ἐναντίον μου...

Ψίθυρος ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως ἠκούσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Ὁ πρόεδρος ὑψοῖ τὴν φωνήν :

— Ὑπομιμνήσκω ὅτι ἀπαγορεύονται αἱ ἐπιδοκιμασίαι... Ἐπιτάσσω σιωπήν... ἄλλως θὰ διατάξω νὰ κενωθῇ ἡ αἴθουσα...

Καὶ ἀποτεινόμενος τῷ Δαγκὲρ :

— Ἀρνεῖσαι... ἀλλ' ἀρνεῖσαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ... Πῶς δικαιολογεῖς τὴν παρουσίαν σου εἰς τὸ Ἕλος τῶν Ἐλάφων; Διατί ἀνεζήτεις τὸν σάκκον τοῦτον τὸν περιέχοντα τόσον χρῆμα; Πῶς ἐξηγεῖς τὸν τρόμον σου, ὅτε τὴν πρώτην φορὰν κατελήφθης ὑπὸ τοῦ ὀργανοπαίκτου;... Διατί μετέβης πάλιν σήμερον τὴν πρωΐαν;

— Οὐδὲν ἐξηγῶ... λέγω ὅτι εἶμαι ἀθῶος, ἰδοὺ τὸ πᾶν! Δὲν ἐφόνευσα ἐγὼ τὸν Βαλόν... Δὲν τὸν εἶδον... . Πᾶσαι αἱ ἀποδείξεις σας εἶναι ἀνεπαρκεῖς...

— Πρὸς τὸ συμφέρον σου, Δαγκέρ, ὁμολόγησον ὅτι εἶσαι ἔνοχος.

— Ὄχι... ὄχι...

— Μία ἐκ τῶν κατὰ τοῦ Βαλὸν ἀποδείξεων ἦν τὸ τραῦμα, ὅπερ ἔλαβε — διότι εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ φονεὺς ἐπλήγη ὑπὸ τῆς σφαίρας τοῦ Βαλόν. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη στρέφεται ἐναντίον σου. . . Θὰ φέρῃς οὐλὴν τραύματος διὰ πυροβόλου ὅπλου.

— Εἶναι ψεῦδος.

— Θὰ βεβαιωθῶμεν... Χωροφύλακες, ἀπαγάγετε τὸν Δαγκὲρ καὶ ἐκδύσατε αὐτόν... Κύριε ἰατρὲ Γεράρδε, σᾶς διατάσσομεν ἀμέσως νὰ ὑποβάλητε ἔκθεσιν δι' ὅ,τι παρατηρήσετε.

Ἤδη εἷς χωροφύλαξ εἶχε συλλάβει τὸν Δαγκὲρ ἀπὸ τοῦ βραχίονος.

Ὁ Γεράρδος ἠγέρθη καὶ διὰ φωνῆς σοβαρᾶς λέγει:

— Κύριε πρόεδρε, ἡ διαταγή, τὴν ὁποίαν μοὶ δίδετε, μὲ λύει ἀπὸ τοῦ ἰατρικοῦ ἀπορρήτου μου... Τὸ μυστικόν μου ἐκλείπει μετὰ τὴν παρατήρησιν, τὴν ὁποίαν θὰ κάμω. Λοιπόν, ὁ κύριος Δαγκὲρ ἐπληγώθη διὰ πυροβόλου ὅπλου εἰς τὸν ὦμον. Τὸ τραῦμα χρονολογεῖται πρὸ πέντε ἑβδομάδων...

Ὁ φονεὺς ἔρριψεν αὐτῷ βλέμμα ἐχίδνης.

— Δαγκέρ, ἀρνεῖσαι πάντοτε;

— Καὶ τί τοῦτο ἀποδεικνύει; Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπληγώθην κατά τινα μονομαχίαν;...

— Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, εἶπεν ὁ Γεράρδος, ἐξ αὐτῆς τῆς θέσεως τοῦ τραύματος.

— Ἀκούεις, Δαγκέρ;

— Ναί.

— Σὲ συμβουλεύω καὶ πάλιν νὰ ὁμολογήσῃς τὴν ἀλήθειαν, ἂν θέλῃς νὰ φανῶσιν ἐπιεικεῖς οἱ δικασταί σου.

Ὁ Δαγκὲρ διετέλει ἐν φρικώδει ἀγωνίᾳ.

Ὅ,τι καὶ ἂν εἴπῃ, ὅ,τι καὶ ἂν πράξῃ, εἶναι κατεστραμμένος.

Ἡ ἀλαζονία του μόνον ἐξεγείρεται κατὰ τῆς ὁμολογίας.

Κύπτει τὴν κεφαλήν.

— Δαγκέρ, λέγει ὁ πρόεδρος, ὁμολογεῖς ὅτι εἶσαι ἔνοχος;

— Λοιπὸν ναί! ἀποκρίνεται ὁ ἄθλιος ὑποκώφως. Ναί, ἐγὼ ἐφόνευσα... ἠθέλησα νὰ κλέψω ... ἐγώ, εἶμαι ἐγώ ... ἀκούετε, εἶμαι ἐγώ!...

Καὶ πίπτει καταβληθεὶς πλησίον τοῦ Βωφόρτ.

— Δυστυχής! δυστυχής! ἔλεγεν οὗτος.

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν συνήγορόν του:

— Ὑπερασπισθῆτέ τον. Σώσατε τὴν κεφαλήν του!...

Ὁ συνήγορος ἐζήτησε τὸν λόγον καὶ διὰ συντόμου αὐτοσχεδίου ἀγορεύσεως συνέστησε τὸν Δαγκὲρ εἰς τὴν ἐπιείκειαν τῶν ἐνόρκων.

Οὗτοι ἀπεσύρθησαν εἰς διάσκεψιν.

Ὁ Δαγκὲρ ἐξήχθη τῆς αἰθούσης. Ὁ Βωφόρτ ἔμεινεν ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Ὅτε ἐξήρχετο ὁ Δαγκὲρ εἶπε τῷ Γεράρδῳ:

— Ἔχω ἀκόμη καιρὸν νὰ ἐκδικηθῶ, υἱέ μου!...

Ὁ ἰατρὸς κατεβίβασε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀναλογισθεὶς τὴν Μαρκελίναν καὶ τὴν Σοφίαν.

Ἐξετάζει τὴν συνείδησίν του καὶ οὐδεμίαν αἰσθάνεται τύψιν. Ἐξετάζει τὴν καρδίαν καὶ εὑρίσκει αὐτὴν ψυχράν. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος δὲν εἶναι πατήρ του! Ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον μετ' ἀηδίας καὶ τείνει τὴν ἀγκάλην πρὸς τὸν Βωφόρτ, ὅστις ρίπτεται ἐν αὐτῇ. Σφίγγει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ στήθους του καὶ ἀφίενται ἀμφότεροι εἰς λυγμούς.

Οἱ ἔνορκοι δὲν ἔμειναν ἐπὶ πολὺ διασκεπτόμενοι.

Ἐπανέρχονται εἰς τὴν αἴθουσαν. Οἱ δικασταὶ καταλαμβάνουσι τὰς ἕδρας των.

Ὁ προϊστάμενος τῶν ἐνόρκων ἐγείρεται:

« Ὁμοθύμως ὁ κατηγορούμενος Δαγκὲρ κηρύσσεται ἔνοχος ... Ὁμοθύμως ὁ κατηγορούμενος Βωφόρτ κηρύσσεται ἀθῶος!...»

Ὁ προϊστάμενος τῶν ἐνόρκων σιγᾷ.

Δὲν παρεδέχθησαν διὰ τὸν Δαγκὲρ ἐλαφρυντικὰς περιπτώσεις.

Εἰσάγεται ὁ Δαγκέρ.

Ὁ Γεράρδος μένει πλησίον τοῦ Βωφόρτ καὶ τείνει αὐτῷ μικρὸν ἐγχειρίδιον.

— Δότε αὐτῷ τὸ ὅπλον τοῦτο, δότε το εἰς τὸν δυστυχῆ, ἀλλὰ δότε το ἐξ ὀνόματος τοῦ υἱοῦ του...

Ὁ Βωφόρτ προέβη ἵνα ἀκούσῃ τὴν ἐτυμηγορίαν πλησίον τοῦ Δαγκὲρ ἐπὶ τοῦ ἑδράνου τῶν κατηγορουμένων.

Ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ εἶν' ἐστραμμένη ἐπὶ τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἀπαγγέλλοντος τὴν ἀπόφασιν.

Ἡ ἀπόφασις εἶναι καταδίκη εἰς θάνατον.

Ὁ Βωφόρτ ἔθηκε κρύφα τὸ ἐγχειρίδιον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Δαγκέρ, καὶ εἶπεν αὐτῷ χαμηλοφώνως:

— Λάβε... ἐκ μέρους τοῦ υἱοῦ σου...

Πρὸς στιγμὴν διστάζει ὁ ἄθλιος... Ἀλλ' ὁ θάνατος εἶναι προσεχής . . .

Ὁ πρόεδρος λέγει:

— Ἔχεις προθεσμίαν τριῶν ἡμερῶν διὰ νὰ ἀναιρέσῃς τὴν ἀπόφασιν. . .

Ὁ Δαγκὲρ στρέφει πρὸς τὸν Γεράρδον:

— Συγγνώμην λέγει.

Στρέφει πρὸς τὸν Βωφόρτ:

— Συγγνώμην καὶ ἀπὸ σέ ...

Καὶ πρὶν ἢ οἱ χωροφύλακες δυνηθῶσι νὰ τὸν ἐμποδίσωσιν, ἐμπήγει τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὴν καρδίαν του μέχρι τῆς λαβῆς.

Πίπτει ἀναίσθητος χωρὶς οὐδὲ γογγυσμὸν νὰ ἐκφέρῃ.

Ὁρμοῦσι πρὸς αὐτόν! Τὸν ἀνεγείρουσι καὶ προσπαθοῦσι νὰ ζωογονήσωσιν αὐτόν.

— Εἶναι ἀνωφελές, λέγει ὁ Γεράρδος, εἶναι νεκρός!

[Ἕπεται τὸ τέλος].

Β*

ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΕΡ

Μυθιστορία ΑΙΜΥΛΙΟΥ ΡΙΣΒΟΥΡΓ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

ΙΒ'

Πρακτορεῖον Σερπὲν καὶ Σας.

Τῇ πέμπτῃ ἑσπερινῇ ὥρᾳ ἔκρουσαν εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου τοῦ κόμητος Δελασέρ.

— Τέλος πάντων! ἐψιθύρισε.

Καὶ ἔσπευσε ν' ἀνοίξῃ.

Τριακονταετὴς ἀνὴρ καὶ ἀναστήματος μεσαίου εἰσῆλθεν. Ἦτο καλῶς ἐνδεδυμένος. Εἶχε στενὸν τὸ μέτωπον, ἰδιότροπα καὶ σχεδὸν τραχέα χαρακτηριστικά, πυκνὰς ὀφρῦς, μικροὺς στρογγύλους καὶ πλήρεις πανουργίας καὶ ἐκτάκτου ζωηρότητος ὀφθαλμούς. Χαιρετίσας τὸν κόμητα ἔρριψε συνάμα ταχὺ περὶ αὐτὸν βλέμμα.

— Μήπως εἶσθε ὁ κύριος Πέτρος Ρουσώ; ἠρώτησε.

— Ναί, κύριε, ἐγὼ εἶμαι.

— Ἐγράψατε σήμερον τὸ πρωὶ πρὸς τὸν πρὸς κ. Σερπέν;

— Ναί, κύριε, εἶσθε βεβαίως ὁ κ. Σερπέν;

— Ὄχι, κύριε, ὁ προϊστάμενός μου δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος· εἶμαι ὑπάλληλός του καὶ μ' ἐπεφόρτισε νὰ συνεννοηθῶ μαζῆ σας.

— Τότε δύναμαι νὰ διαπραγματευθῶ τὴν μικρὰν ὑπόθεσιν διὰ τὴν ὁποίαν ἔγραψα τὸν κύριον Σερπέν;

— Καθ' ὅλα.

— Ἰδοὺ κάθισμα, κύριε, ἀκούσατε.

Οἱ δύο ἄνδρες ἐκάθησαν.

— Τὸ κατάστημά σας, κύριε, ἐπανέλαβεν ὁ κόμης, ἀναλαμβάνει νὰ προμηθεύσῃ εἰς βραχύτατον ὅσον τὸ δυνατὸν διάστημα πληροφορίας, τὰς ὁποίας ζητεῖ τις, ἀντὶ συμφωνηθείσης τιμῆς ἐννοεῖται;

— Μάλιστα, κύριε.

— Καὶ ὁποιαιδήποτε καὶ ἂν ἦναι αἱ πληροφορίαι;

— Δὲν ἔχομεν εἰδικότητα· ἀνήκομεν εἰς τὸν πελάτην μας καὶ κάμνομεν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς διὰ ν' ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην του. Τὸ ἐπάγγελμά μας εἶναι νὰ μανθάνωμεν, ν' ἀναζητοῦμεν, νὰ ἐρευνῶμεν καὶ τίποτε δὲν διαφεύγει τὰς ἐρεύνας μας· ἐξιχνιάζομεν τὰ μᾶλλον ἀπόρρητα, ἀλλ' εἴμεθα εἰς ἄκρον ἐχέμυθοι· ὅ,τι ἀνεκαλύψαμεν, θάπτεται εἰς τὰ βάθη τῆς λήθης. Ἔπειτα, κύριε, χρεωστῶ νὰ σᾶς προείπω ὅτι ποτὲ δὲν κάμνομεν περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μᾶς ζητοῦν· πάντοτε ἐνεργοῦμεν μετὰ μεγίστης ὑπακοῆς. Τώρα, κύριε, εἰμπορεῖτε νὰ μοὶ εἰπῆτε τί περιμένετε ἀπὸ ἡμᾶς.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς προχθὲς νέος τις, ὁ ὑποκόμης Σανζάκ, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς τὴν ὁδὸν Λονδίνου ἀριθμὸς 14, ἀνεχώρησεν ἐκ

Παρισίων αἰφνιδίως, χωρὶς ν' τὸ ἀνακοινώσῃ εἰς οὐδένα. Ἀνεχώρησε διὰ πολὺν καιρὸν καὶ προφανῶς μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐγκατασταθῇ που. Ὅθεν ἔχω ἀνάγκην νὰ μάθω ποῦ μετέβη.

— Θὰ ἀπαντήσωμεν βεβαίως δυσκολίας τινάς, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι μικρᾶς σπουδαιότητος.

— Ὥστε δύναμαι νὰ βασισθῶ εἰς τὸν κύριον Σερπέν;

— Καθ' ὅλα, κύριε. Ἔπειτα ἐγὼ ὁ ἴδιος θ' ἀναλάβω ν' ἀνακαλύψω ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε νὰ μάθητε.

— Θὰ χρειασθῆτε πολὺν καιρόν;

— Δὲν εἰμπορῶ ν' ἀπαντήσω εἰς τὴν ἐρώτησίν σας, κύριε, διότι τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ παρουσιασθῶσι καὶ ἐκ τῶν δυσκολιῶν, τὰς ὁποίας πρέπει πάντοτε νὰ προβλέπῃ τις. Εἰμπορῶ μόνον νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἀπὸ τῆς αὔριον θ' ἀρχίσω τὸ ἔργον μου μετὰ μεγίστης δραστηριότητος. Εἰμπορεῖτε νὰ μοὶ δώσητε τὰ ὀνόματα προσώπων τινῶν, τὰ ὁποῖα γνωρίζουσι τὸν κόμητα Σανζάκ;

— Ὄχι, διότι, μὴ ἀνήκων εἰς τὸν κόσμον εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ὁ κ. Σανζὰκ δὲν γνωρίζω κανένα ἐκ τῶν φίλων του.

— Ἴσως δὲν θὰ λάβω ἀνάγκην νὰ ζητήσω ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο· ἔπειτα ἐπειδὴ ὁ ὑποκόμης Σανζὰκ δὲν ἐφανέρωσε τίποτε εἰς κανένα περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του, κανεὶς δὲν θὰ γνωρίζῃ ποῦ μετέβη. Ἔχει προδήλως λόγους διὰ ν' ἀφήσῃ ἄγνωστον τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται.

— Καμμία ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει περὶ τούτου.

— Ὅταν τις γίνεται ἄφαντος τόσον αἰφνιδίως, σημαίνει ὅτι ἔχει ἀνάγκην νὰ κρυβῇ· ὑπάρχει λοιπὸν λόγος νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ὁ ὑποκόμης ἔλαβε προφυλάξεις τινάς, δι' ἐνδεχομένας καταδιώξεις. Ἐδῶ εἶναι αἱ δυσκολίαι, περὶ τῶν ὁποίων σᾶς ἔλεγον πρὸ ὀλίγου, ἀλλὰ μείνατε ἥσυχος, κύριε, θὰ εἰμπορέσωμεν νὰ τὰς ὑπερπηδήσωμεν. Γενικῶς ἀσχολούμεθα εἰς σκοτεινοτέρας ὑποθέσεις.

— Τώρα μένει νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν ὅρων, εἶπεν ὁ κόμης.

— Ἀληθῶς, κύριε, διότι κάθε ἐργασία πρέπει ν' ἀνταμείβεται.

— Λοιπὸν τί ζητεῖτε;

— Δὲν συμφωνοῦμεν ποτὲ κατ' ἀποκοπήν, καὶ ὁ λόγος εὐνόητος. Ὅταν ἀρχίζωμεν μίαν ὑπόθεσιν, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι, δὲν εἰμποροῦμεν νὰ γνωρίζωμεν πόσοι ἄνθρωποι θὰ χρειασθοῦν, πόσος καιρὸς θὰ περάσῃ ἕως ὅτου τελειώσει καὶ τὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ κάμωμεν.

— Δὲν ζητῶ νὰ γείνῃ ἐξαίρεσις δι' ἐμέ. Μεταχειρίσθητέ με ὡς ὅλους.

— Ἡ ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐμπιστεύωνται, χρησιμεύει παντοτε ὡς πρώτη βάσις τῶν συμφωνιῶν μας. Ἐκ τῆς σπουδαιότητός της καὶ ἐκ τῶν ὅρων, κατὰ τοὺς ὁποίους παρουσιάζεται, προβλέπομεν τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας θ' ἀπαντήσωμεν, καὶ τότε γνωρίζομεν ἐπάνω κάτω πόσους ἀνθρώπους θὰ χρειασθῶμεν, ἕκαστον μετὰ τὰς ὁδηγίας του, μὲ τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον θὰ τῷ ἀνατεθῇ καὶ μὲ τὴν ἰδιαιτέραν ἀποστολήν του. Εἰμποροῦμεν ἐπ' ἴσης νὰ ὁρίσωμεν εἰς πόσον καιρὸν περίπου θὰ τελειώσῃ ἡ ὑπόθεσις. Βεβαίως ἔχομεν μεγάλα μέσα ἐνεργείας, ἀλλ' εἴμεθα ὑποχρεωμένοι πολλάκις νὰ ἐνεργῶμεν μὲ μεγάλην περίσκεψιν, αὐτὸ δὲ μᾶς ἐμποδίζει νὰ φθάσωμεν, ὅσον γρήγορα θέλομεν, εἰς τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα. Τέλος, κύριε, τοιουτοτρόπως μεταχειριζόμεθα τοὺς πελάτας μας· ὡς ὅρος τίθεται ὅτι θὰ προπληρώσουν ὡρισμένον ποσὸν διὰ κάθε ἐργάσιμον ἡμέραν, ἐφ' ὅσον θὰ ἐξακολουθεῖ ἡ ἐργασία. Φυσικῶς τὸ ποσὸν αὐτὸ εἶναι, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, ὑψωμένον κατὰ τὴν σπουδαιότητα τῆς ὑποθέσεως καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους θὰ μεταχειρισθῶμεν. Προσέτι ἐξαργυρόνει ὅλα τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα πλοπληρόνει τὸ πρακτορεῖον διὰ προβλεπόμενα καὶ ἀπρόοπτα ἔξοδα. Τέλος πρῶτος ὅρος, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἐργασία, ὁ πελάτης πληρόνει εἰς τὸ πρακτορεῖον, ἀπέναντι τῶν ὅσα εἰς τὸ τέλος θὰ πληρώσῃ, τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ ζητηθῇ. Δὲν ὁμιλῶ διόλου περὶ δώρων, τὰ ὁποῖα ὑπάρχει συνήθεια νὰ δίδωνται εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι διεκρίθησαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν διὰ τὴν νοημοσύνην καὶ τὴν δεξιότητά των. Πρέπει νὰ ἠξεύρῃ τις ν' ἀνταμείβῃ τὴν ἀξίαν παντοῦ ὅπου τὴν εὑρίσκει. Εἰς ἡμᾶς ὅλα πληρόνονται, ζῆλος, δραστηριότης, εὐστοχία, ἐπιτηδειότης, πρωτοβουλία καὶ ἀκόμη καὶ ἐχεμύθεια. Μεταξὺ τοῦ πρακτορείου καὶ τοῦ ἰδιώτου ἡ συμφωνία γίνεται προφορικῶς· τίποτε δὲν εἶναι γραπτόν, καὶ τοῦτο πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ πελάτου. Τῷ δίδουν ὅ,τι θέλει νὰ μάθῃ, ἓν μυστικόν, ἀντὶ χρημάτων καὶ ἡ ὑπόθεσις τελειόνει. Δὲν μένει οὐδὲ ἴχνος ἀφ' ὅ,τι ἔγεινε δι' αὐτόν.

— Ἐννοῶ, εἶπεν ὁ κόμης.

— Ἀσχολούμεθα πολλάκις εἰς πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦσι μεγίστην περίσκεψιν.

— Ἂς ἀκούσωμεν τώρα τοὺς ὅρους σας. Τί ποσὸν θὰ σᾶς πληρώσω ἐκ τῶν προτέρων;

— Πεντακόσια φράγκα.

— Δύνασθε νὰ τὰ δεχθῆτε;

— Μάλιστα, κύριε.

Ὁ κόμης ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου αὐτοῦ γραμμάτιον πεντακοσίων φράγκων, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦ πρακτορείου.

— Ἐννοεῖται ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀπέναντι τοῦ λογαριασμοῦ, ἐπανέλαβεν οὗτος, κρύψας τὸ τραπεζικὸν γραμμάτιον· ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι δὲν θὰ μένουν πολλὰ νὰ πληρώσητε κατόπιν. Εἰς μόνον ἄνθρωπος μαζύ μου ἀρκεῖ, νομίζω, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως. Ἐὰν τώρα λογαριάσωμεν πενῆντα φράγκα καθ' ἡμέραν δι' ἕκαστον, ἤτοι ἑκατὸν φράγκα διὰ τοὺς δύο, καὶ ὅτι θὰ χρειασθῶμεν ὀκτὼ ἡμέρας διὰ τὰς ἐρεύνας μας, θὰ πληρώσετε κατόπιν μόνον τριακόσια φράγκα, καὶ περιπλέον τὴν σημείωσιν τῶν ἀπροόπτων ἐξόδων, τὰ ὁποῖα θὰ φθάσουν τὸ πολὺ εἰς ἑκατὸν φράγκα. Σᾶς παρακαλῶ νὰ παρατηρήσετε, κύριε, ὅτι σᾶς μεταχειρίζομαι εὐσυνειδήτως· ἐνίοτε εἴμεθα πολὺ ἀπαιτητικώτεροι. Ἐννοοῦμεν ἀμέσως μὲ ποῖον ἔχομεν νὰ κάμωμεν· ὅταν ἦναι ἑκατομμυριοῦχος, λόγου χάριν, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὰς ἐκδουλεύσεις μας, τότε τοῦ ζητοῦμεν περισσότερα.

Ὁ κ. Δελασὲρ προσέβλεψε τὸν νέον μετ' ἀδιοράτου συνοφρυώσεως.

— Καὶ ν' ἀναγκάζηται κανεὶς νὰ καταφεύγῃ εἰς τοιούτους ἀνθρώπους! ἐσκέφθη. Ὥστε, ἐπανέλαβεν ὑψηλοφώνως, πιστεύετε ὅτι σᾶς ἀρκοῦν ὀκτὼ ἡμέραι;

— Ἴσως ὀλιγώτεραι, ἴσως περισσότεραι, κύριε, δὲν εἰμπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ, διότι δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ προΐδῃ ὅλας τὰς δυσκολίας, μόνον δὲ ὅταν γνωρίσῃ αὐτάς, τότε εἰμπορεῖ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ἀπαιτούμενα μέσα διὰ νὰ τὰς ὑπερβῇ.

— Δὲν μοὶ εἴπατε τί ποσὸν θὰ σᾶς δώσω ὡς δῶρον.

— Αὐτὸ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικόν, εἶναι ἁπλῆ συνήθεια...

— Δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ τὴν ἀποφύγω.

— Ὁ κύριος Σερπὲν δὲν ὁρίζει ποτὲ τὸ ποσὸν τοῦ δώρου, κύριε· δίδετε ὅ,τι θέλετε.

— Λοιπόν, ἀνταπήντησεν ὁ κόμης, τὸ ὁρίζω ἐκ τῶν προτέρων. Ἐὰν πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν μοὶ εἴπητε τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκεται ὁ ὑποκόμης Σανζάκ, θὰ σᾶς δώσω δῶρον χιλίων φράγκων.

Ὁ ὑπάλληλος ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς, ἀδυνατῶν νὰ πιστεύσῃ τὰ ὦτά του.

— Χίλια φράγκα! ἀνεφώνησεν.

— Ναί, χίλια φράγκα, ἐπανέλαβεν ὁ κ. Δελασὲρ, ἐγερθεὶς διὰ νὰ προπέμψῃ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ κ. Σερπέν. Ὥστε ἀναπτύξατε πᾶσαν δραστηριότητα, ὅπως ἔχητε δικαίωμα εἰς τὴν ἀμοιβήν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθην.

— Ἀ! ἐὰν ὁ κύριος Σανζὰκ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοὺς Παρισίους πρὸ μιᾶς ἤδη ἑβδομάδος, θὰ σᾶς ἀπήντων μετὰ βεβαιότητος. Θὰ μάθητε ποῦ μετέβη, πρὶν περάσουν ὀκτὼ ἡμέραι, ἀλλ' ἐκεῖνος ἀνεχώρησε μόλις προχθές. Ὅθεν ἐὰν ἀπῆλθε μακρὰν τῆς Γαλλίας καὶ ἐὰν δὲν προσδιώρισεν εἰσέτι τὴν διαμονήν του, τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ πιθανόν, δὲν θὰ ἐγκατασταθῇ πρὶν περάσουν πέντε ἢ ἓξ ἡμέραι· καὶ ἔπειτα, κύριε, εἰμπορεῖ ἀκόμη νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι θὰ σταματήσῃ καθ' ὁδόν. Τρεῖς ἢ τέσσαρες ἡμέραι περνοῦν γρήγορα.

— Ἀλήθεια, ὑπέλαβεν ὁ κόμης κινῶν τὴν κεφαλήν.

— Εἰς πᾶσαν περίστασιν, κύριε, ὑπέλαβεν ὁ ὑπάλληλος τοῦ κ. Σερπέν, δύνασθε νὰ βασισθῆτε εἰς τὴν δραστηριότητά μου, τὴν ὁποίαν αὐξάνει ἡ ζωηρά μου ἐπιθυμία νὰ σᾶς ἱκανοποιήσω.

Ὁ κόμης ἀπεκρίθη διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς.

— Ἐὰν δυνηθῶ λοιπὸν νὰ σᾶς δώσω κἀμμίαν πληροφορίαν, εὐαρεστεῖσθε νὰ μοὶ εἴπητε, κύριε, ποῦ καὶ εἰς ποίαν ὥραν ἠμπορῶ νὰ σᾶς εὕρω;

— Ἐδῶ, κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἕως εἰς τὰς ἓξ τῆς ἑσπέρας.

— Ἔπειτα ἐνδέχεται νὰ ἔχητε καὶ σεῖς κἄτι νὰ μοὶ γνωστοποιήσητε, τότε δὲ εἰμπορεῖτε νὰ γράψητε πρὸς τὸν κ. Γαβιρὼν — εἶμαι ὁ κ. Γαβιρὼν — ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Σερπὲν καὶ Σας, Ἀντέν.

— Πολὺ καλά, κύριε Γαβιρών.

— Ἀρχίζω ἀμέσως, κύριε Ρουσώ!

— Ἀμέσως, ναί.

Καὶ ὁ ὑπάλληλος τοῦ καταστήματος Σερπὲν ἐξῆλθε.

Ὁ κόμης Δελασὲρ ἔκλεισε τὴν θύραν τοῦ δωματίου του, καὶ ἐπανελθὼν ἐκάθησε, τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν χειρῶν στηρίξας, ἔμεινε δὲ οὕτως ἐπὶ πολύ, βεβυθισμένος εἰς τοὺς λυπηροὺς αὐτοῦ διαλογισμούς. Ἡ νύξ ἐπῆλθε, χωρὶς νὰ τὸ ἐνοήσῃ. Τέλος ἤγειρε τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ ὑπόκωφον φωνὴν ἐψιθύρισεν :

— Ἂς περιμείνω !

Τὴν ἑπομένην περὶ τὴν ἐννάτην ἔλαβεν ἀγοραῖον ὄχημα καὶ μετέβη εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Λαζάρου σταθμὸν τῆς δυτικῆς Γαλλίας. Ἤρξατο ἐρεύνας, ἃς ἤθελεν αὐτοπροσώπως νὰ διεξαγάγῃ, ἀπὸ τοῦ μεμακρυσμένου σταθμοῦ.

Ἀπετάθη διαδοχικῶς πρὸς πάντας τοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες ἠδύναντο νὰ τῷ μεταδώσωσι πληροφορίαν τινά, πρὸς τὸν ἐκδίδοντα τὰ εἰσιτήρια, πρὸς τὸν καταγράφοντα τὰς ἀποσκευὰς καὶ πρὸς τοὺς φύλακας τῶν αἰθουσῶν, τῷ ἀπεκρίνοντο δὲ πάντες ἀρνητικῶς εἰς πᾶσαν ἐρώτησίν του, καὶ ἀπῆλθε, βέβαιος ὢν ὅτι ἡ κόμησσα δὲν ἀνεχώρησε διὰ τῆς γραμμῆς τῆς Νορμανδίας. Μετέβη ἀκολούθως εἰς τὸν βόρειον σταθμὸν καὶ εἶτα εἰς τὸν ἀνατολικόν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀπαντήσεων, ἃς ἐκεῖθεν ἔλαβεν, οὐδεμία τῷ ὑπειλείπετο ἀμφιβολία. Ἡ κόμησσα Δελασὲρ οὔτε διὰ τῶν γραμμῶν τῆς βορείου Γαλλίας οὔτε διὰ τῶν ἀνατολικῶν, Στρασβούργου καὶ Μυλούζης, ἀνεχώρησεν. Ἄρα ἀνεχώρησε διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Αὐρηλίας, ἅτε μὴ δυναμένη, ὡς ἐκ τῆς ὥρας καθ' ἣν ἐγκατέλειπε τὸ μέγαρον Δελασέρ, ν' ἀπέλθῃ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Λυῶνος. Διότι ὁ κόμης δὲν παρεδέχετο τὸ παράπαν ὅτι διῆλθε τὸ ἐπίλοιπον τῆς νυκτὸς ἐν Παρισίοις, ἵνα ἐκκινήσῃ τὴν πρωΐαν.

Ὁ κ. Δελασὲρ ἐπέβη τῆς ἁμάξης καὶ διηυθύνθη εἰς τὸν σταθμὸν Αὐρηλίας· ἐκεῖ προέβη εἰς ἐρεύνας ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις σταθμοῖς. Κατ' ἀρχὰς ἀπετάθη πρὸς τὸν ἐκδίδοντα τὰ εἰσιτήρια, ὅστις ἀπεκρίθη αὐτῷ :

— Τὴν τρίτην δὲν ἤμην εἰς τὴν νυκτερινὴν ὑπηρεσίαν καὶ δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω, ὡς ἐρωτᾶτε, ἐὰν νεαρὰ γυνή, μετὰ τοῦ τέκνου της, ἔλαβε πρώτην θέσιν ἰδιαιτέραν. Ἔχω μὲν ἐκεῖ τὰ εἰσπραχθέντα ἐκ τῆς νυκτερινῆς ἁμαξοστοιχίας μετὰ δηλώσεως τῶν ἐκδοθέντων εἰσιτηρίων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων δὲν ὁρίζονται τὰ πρόσωπα. Παρατηρῶ μόνον ὅτι ἰδιαιτέρα πρώτη θέσις κατελήφθη μέχρι Βιερζόν.

— Ἀ ! ὑπέλαβεν ὁ κόμης ἀνασκιρτήσας.

— Κυττάξατε δεξιᾷ, ἐκεῖ ὅπου καταγράφονται αἱ ἀποσκευαί, ἴσως ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος δυνηθῇ νὰ σᾶς δώσῃ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ζητεῖτε.

Ὁ κόμης διηυθύνθη πρὸς τὸν ὑποδειχθέντα ὑπάλληλον, οὗτος δὲ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι πράγματι κατελήφθη ἰδιαιτέρα πρώτη θέσις καὶ πιθανῶς ὑφ' ἑνὸς μόνου προσώπου, διότι διὰ τὰς τέσσαρας θέσεις, αἵτινες παρέχουσι δικαίωμα μεταφορᾶς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιογράμμων, ἐσημειώθη ἓν μόνον δέμα βάρους εἰκοσιέξ.

Ὁ κ. Δελασὲρ ἦτο ἤδη πεπεισμένος ὅτι ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἔλαβεν ἰδιαιτέραν θέσιν ἣν ἐπλήρωσεν ὁ ὑποκόμης Σανζάκ· ἀπέκτα δὲ προσέτι τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ σύζυγός του καὶ ὁ ἐραστὴς αὐτῆς συναπῆλθον ἐκ Παρισίων. Καὶ ὄντως, ἐπειδὴ ἡ κόμησσα οὐδὲν σχεδὸν εἶχε λάβει μαζύ της, τὸ καταγραφὲν ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ δέμα ἦτο τοῦ ὑποκόμητος Σανζάκ.

— Ἄλλως, κύριε, ἐπανέλαβεν ὁ ὑπάλληλος, ἐὰν δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω ἐγὼ ἂν ἔλαβε τὴν ἐν λόγῳ θέσιν νεαρὰ γυνὴ μετὰ τοῦ τέκνου της, ὁ ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπὶ τῆς πρώτης θέσεως θὰ δυνηθῇ ἴσως νὰ σᾶς πληροφορήσῃ καλλίτερον.

— Ποῦ δύναμαι νὰ εὕρω τὸν ὑπάλληλον αὐτόν ;

— Ἡ ἁμαξοστοιχία ἀναχωρεῖ ἀμέσως καὶ τώρα εἶναι ἐλεύθερος· ἐὰν θέλετε νὰ τὸν φωνάξω.

— Θὰ μὲ ὑποχρεώσετε καὶ σᾶς εὐχαριστῶ, διὰ τὴν ὑποχρέωσιν.

Ὀλίγον κατόπιν ὁ ὑπάλληλος ἵστατο ἔναντι τοῦ κ. Δελασέρ.

— Σεῖς, φίλε μου, τῷ εἶπεν ὁ κόμης, ἦσθε τὴν τετάρτην εἰς τὴν νυκτερινὴν ἁμαξοστοιχίαν τῆς πρώτης θέσεως ;

— Ναί, κύριε.

— Ἐνθυμεῖσθε ἐὰν εἴδατε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἴθουσαν νεαρὰ γυνὴ μὲ τὸ τέκνον της ;

— Μάλιστα, κύριε. Ἡ κυρία ἦτο πλουσιώτατα ἐνδεδυμένη, καὶ ὡς ἠδυνήθην νὰ παρατηρήσω νέα, μολονότι τὸ πρόσωπόν της ἦτο σκεπασμένον μὲ πυκνὸν πέπλον. Τὸ μικρὸν ἦτο καλὰ τυλιγμένον μὲ μηλωτήν.

— Εὐχαριστῶ, φίλε μου, εἶπεν ὁ κόμης συνεσταλμένῃ τῇ φωνῇ, μοὶ ἀρκεῖ. Εἶσθε νυμφευμένος ;

— Ναί, κύριε.

— Ἔχετε τέκνα ;

— Δύω.

— Καὶ σεῖς ; ἐπανέλαβεν ὁ κόμης ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἀποσκευῶν ὑπάλληλον.

— Κ' ἐγώ, κύριε, εἶμαι νυμφευμένος, ἀπεκρίθη, καὶ ἔχω μίαν κόρην δεκαοκτὼ μηνῶν.

Ὁ κόμης ἔδωκεν αὐτοῖς λουδοβίκιον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἠθέλησαν κατ' ἀρχὰς νὰ δεχθῶσιν.

— Σᾶς παρακαλῶ, λάβετέ το, τοῖς εἶπεν ὁ κ. Δελασὲρ λίαν συγκεκινημένος· σᾶς τὸ δίδω ν' ἀγοράσητέ τι διὰ τὰ ἀγαπητά σας τέκνα. Ἀ ! ἀγαπᾶτέ τα, ἀγαπᾶτέ τα !

Καὶ ἀπεμακρύνθη ταχέως.

ΙΓ'

Ὁ κ. Γαβιρών.

Ὁ κ. Δελασὲρ ἐσκέφθη ὅτι καλλίτερον ἦτο νὰ μὴ ἀναμείνῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν τοῦ κ. Γαβιρών, ἀλλὰ ν' ἀσχοληθῇ ἀμέσως εἰς ἀναζήτησιν τῆς κομήσσης. Βεβαίως ἦτο μεγάλη ἡ ἐπιθυμία του, ὡς τάχιστα νὰ παρακολουθήσῃ τὰ ἴχνη τῆς συζύγου αὐτοῦ. Σκεφθεὶς ὅμως ὡρίμως, ἐμετρίασε τὴν ἀνυπονησίαν του· ἐνόησε προτιμότερον τοῦτο.

Βεβαίως ἠδύνατο νὰ μεταβῇ μέχρι Βιερζόν, ἐπειδὴ ἐγνώριζεν ὅτι οἱ δραπέται ἐσταμάτησαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀλλὰ ποῦ ἔμελλε νὰ μεταβῇ ἀκολούθως. Ἦτο βέβαιος ὅτι δὲν θὰ ἔχανε τὰ ἴχνη αὐτῶν πέραν τοῦ Βιερζὸν ἢ καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἀκόμη ; Ἠδύνατο νὰ διακινδυνεύσῃ ν' ἀποπλανηθῇ, τουτέστι ν' ἀπολέσῃ πολύτιμον χρόνον ; Οἱ δύο ἐρασταὶ ἀνεχώρησαν διὰ τῆς ἀπὸ Παρισίων εἰς Τουλούζην γραμμῆς, πιθανῶς μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ κρυβῶσιν εἰς τὰ Πυρηναῖα ἢ καὶ εἰς Ἱσπανίαν ἐν μέσῳ ἐρήμου τινὸς καὶ ἀγρίας τοποθεσίας· διατί ὅμως ἐσταμάτησαν ἐν Βιερζόν ; Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἠδύνατο νὰ παρακολουθήσῃ αὐτοὺς μέχρι Τουλούζης καὶ ἀπωτέρω ἔτι, πῶς θὰ τους ἀνεύρισκε κατόπιν εἰς τὰς ὀροσειρὰς τῶν Πυρηναίων ;

Ὁ κόμης ἐστέναξε καὶ ἐπανέλαβεν ὅ,τι εἶπε τῇ προτεραίᾳ :

— Ἂς περιμείνω !

Καθ' ἣν ὥραν ὁ κ. Δελασὲρ ἤρχισε τὰς ἐρεύνας αὐτοῦ ἐν τοῖς σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς, ἀνὴρ πυκνὸν μέλανα φέρων πώγωνα, ἐξυρισμένον κατὰ τὴν σιαγόνα, στολὴν κιτρινοπράσινον μὲ σειρήτια περὶ τὸν τράχηλον καὶ πίλον μέλανα μὲ κοκάρδαν, ἐπαρουσιάσθη κατὰ τὴν ὁδὸν Λονδίνου πρὸς τὸν θυρωρὸν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 14 οἰκίας, κομίζων ἐπιστολήν.

— Κυρία, εἶπεν ἀποταθεὶς πρὸς τὴν θυρωρόν, λάβετε τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν τοῦ προϊσταμένου μου, κυρίου Πιραγοῦ πρὸς τὸν φίλον του τὸν κύριον ὑποκόμητα Σανζάκ. Νομίζω ὅτι τὸν προσκαλεῖ εἰς πρόγευμα διὰ τὴν αὔριον.

— Τότε, παλληκάρι μου, ἀπεκρίθη ἡ γυνή, περιττὸν ν' ἀφήσῃς τὴν ἐπιστολήν σου, εἰμπορεῖς νὰ τὴν δώσῃς ὀπίσω εἰς τὸν κύριόν σου.

— Καὶ διατί ; ἠρώτησεν ὁ θεράπων ἔκπληκτος.

— Διότι ὁ κύριος Σανζὰκ δὲν εὑρίσκεται εἰς Παρισίους.

— Πῶς ; ὁ κύριος ὑποκόμης δὲν εὑρίσκεται εἰς Παρισίους ;

— Ἀφοῦ σοῦ τὸ λέγω, εἰμπορεῖς νὰ τὸ πιστεύσῃς.

— Ὑπῆγε ἆρά γε μακράν ;

— Δὲν ἠξεύρομεν τίποτε.

— Ὁ κύριος Πιραγὸς ἔχει προσκεκλημένους διὰ τὴν αὔριον τοὺς φίλους του, πολὺ δὲ θὰ λυπηθῇ διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ὑποκόμητος. Περίεργον νὰ μὴ γνωρίζῃ ὅτι ὁ φίλος του ἀνεχώρησεν.

— Ὁ κύριος Σανζὰκ δὲν εἶπεν εἰς κανένα ὅτι θὰ ἀνεχώρει.

— Παράδοξον.

— Καὶ ὅμως ἔτσι εἶναι.

— Βεβαίως, ὁ κύριός μου θὰ θελήσῃ νὰ τῷ γράψῃ ἂν λοιπὸν εἰμπορούσατε νὰ μὲ εἰπῆτε ποῦ ὑπῆγε...

— Διὰ νὰ σοῦ τὸ εἰπῶ, παλληκάρι μου, ἔπρεπε νὰ τὸ γνωρίζω.

— Διάβολε ! ὑπέλαβεν ὁ θεράπων ξέων τὸ οὖς.

— Ἐὰν θέλῃς νὰ ἰδῇς τὸν κύριον Λουδοβῖκον, ἴσως εἰμπορέσῃ νὰ σοῦ ἀποκριθῇ.

— Τὸν κύριον Λουδοβῖκον ;

— Ναί, εἶναι θαλαμηπόλος του καὶ συνάμα ὁ πιστὸς τοῦ κυρίου Σανζάκ.

— Τί ! ὁ κύριος ὑποκόμης Σανζὰκ ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ πάρῃ μαζῆ του τὸν θαλαμηπόλον του ;

— Ἀνεχώρησε μόνος.

— Μὲ πολλὰ πράγματα ;

— Μόνον μὲ μίαν τσάνταν.

— Ὦ ! τότε θὰ ἐπιστρέψῃ ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν.

— Ἀπ' ἐναντίας, φαίνεται ὅτι θ' ἀπουσιάσῃ πολλοὺς μῆνας.

— Τὸ πρᾶγμα καταντᾷ πολὺ παράδοξον

— Αὐτὸ εἶναι.

— Ἔχει πολλοὺς ὑπηρέτας ὁ κύριος ὑποκόμης Σανζάκ ;

— Τρεῖς· τὸν Λουδοβῖκον, μίαν μαγείρισσαν καὶ ἕνα ἀμαξηλάτην.

— Καὶ τοὺς ἀφῆκε ἐδῶ καὶ τοὺς τρεῖς ;

— Ὦ ναί, ὁ κ. Σανζὰκ εἶναι ἀρκετὰ πλουσιος διὰ νὰ τοὺς πληρόνῃ καὶ τοὺς τρέφῃ.

— Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια.

— Ἡ κατοικία τοῦ κυρίου Σανζὰκ εἶναι τὸ πρῶτον πάτωμα· ἐὰν θέλῃς νὰ ἰδῇς τὸν θαλαμηπόλον, εἰμπορεῖς ν' ἀναβῇς ἐπάνω.

Ὁ φέρων τὴν κιτρινοπράσινον στολὴν ἐφάνη σκεπτόμενος.

— Τέλος πάντων, ὄχι, εἶπεν, ὁ κυριός μου μὲ διέταξε μόνον νὰ φέρω αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν. Ἐὰν θέλῃ καὶ καλὰ νὰ μάθῃ ποῦ ὑπῆγεν ὁ κύριος ὑποκόμης, ἐπιστρέφω.

Καὶ εὐχαριστήσας τὴν θυρωρὸν ἀνεχώρησεν.

Ὁ ἀναγνώστης ἀνεγνώρισε βεβαίως ὅτι ὁ μελανοπώγων καὶ μετημφιεσμένος εἰς ὑπηρέτην πλουσίας οἰκίας ἦτο ὁ ὑπάλληλος τοῦ πρακτορείου Σερπὲν καὶ συντροφίας κ. Γαβιρών.

Κατῆλθεν οὗτος τὴν ὁδὸν Λονδίνου περιπατῶν ἠρέμα καὶ τὰς χεῖρας ἐν τοῖς θυλακίοις ἔχων, ἐσταμάτησε δὲ πρὸ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Τριάδος· εἰσῆλθεν εἰς τὴν πλατεῖαν, ἔνθα εὑρίσκοντο τρεῖς μόνον ἢ τέσσαρες ἄνδρες καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ ἕδρας.

— Τώρα, εἶπε καθ' ἑαυτόν, ἂς σκεφθῶμεν. Πρόκειται νὰ ἐργασθῶ διὰ τὸν κυριόν μου καὶ πρὸ παντὸς δι' ἐμέ· θὰ ἐργασθῶ μόνος, τὸ ἀπεφασισα· ὁ κυριός μου δὲν θὰ πάρῃ τίποτε, καὶ θὰ βάλω ἐγὼ εἰς τὴν τζέπη τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη ὁ κύριος Ρουσώ. Χίλια φράγκα, τί τύχη !

»Καὶ τὰ δίδει ὁ κύριος Ρουσώ, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς δωμάτιον μέτριον, εἶναι ὅμως γενναιόδωρος καὶ ἔχει τρόπους ἄρχοντος. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι βεβαίως ἄλλος ἀφ' ὅ,τι φαίνεται, ἐξηκολούθησε κινῶν τὴν κεφαλήν, παρ' ὀλίγον νὰ μὴ τὸν ἐννοήσω. κ' εὐθύς, εὐθύς. Τέλος ὅ,τι ἔγινεν, ἔγινεν. Ἀλλὰ τί κοινὸν ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ κυρίου Ρουσὼ καὶ τοῦ κυρίου Σανζάκ; διατί θέλει νὰ μάθῃ ποῦ ὑπῆγεν ὁ ὑποκόμης ; Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἤθελα νὰ τὸ μάθω. Στάσου αὐτοῦ, Γαμβιρών, φίλε μου· σταμάτησε τὸν τροχὸν τῆς περιεργείας σου, διότι εἶναι κακὸν πολλάκις νὰ φαίνεσαι παραπολὺ περίεργος. Σὺ ἓν μόνον πρᾶγμα ἔχεις νὰ κάμῃς, νὰ κερδίσῃς ἐντίμως τὰ χρήματά σου.

»Μὰ τὸ ναί, δὲν ἤλπιζον παρουσιαζόμενος πρὸς τοὺς θυρωροὺς τῆς ὑπὸ ἀριθμὸν 14 οἰκίας, ὅτι θὰ ἐμάνθανον ἀπὸ αὐτοὺς ὅ,τι θέλω νὰ μάθω· τὸ πρᾶγμα θὰ ἐγίνετο εὐκολώτερα καὶ γρηγορότερα. Εἶναι φανερὸν ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ὅτι ὁ ὑποκόμης κάπου ἐπῆγε νὰ παίξῃ τὴν τυφλομυῖγα, ἀνάγκη λοιπὸν ἦτο δι' αὐτὸν νὰ γείνῃ ἄφαντος δι' ὀλίγας ἡμέρας· λοιπὸν κρύπτεται. Τὸ διατί δὲν μ' ἐνδιαφέρει διόλου, ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μάθω, εἶναι τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἐδιάλεξε διὰ ν' ἀποκρύψῃ ἀπὸ τ' ἀδιάκριτα βλέμματα τὸ χαριτωμένον πρόσωπόν του. Λέγω χαριτωμένον, χωρὶς νὰ ἠξεύρω, εἶναι τρόπος τοῦ λέγειν. Ἐὰν ἔφυγε χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ κανένα, προφανῶς διὰ ν' ἀποφύγῃ ἐνοχλητικὰς ἐρωτήσεις, σημαίνει ὅτι ἐπιθυμεῖ ἀπολύτως νὰ μὴ γνωρίζῃ κανεὶς τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ κρυβῇ. Ἐὰν κανεὶς γνωρίζῃ τι, αὐτὸς εἶναι βεβαίως ὁ Λουδοβῖκος, ὁ θαλαμηπόλος του, ὁ πιστός του. Ἀλλὰ μὲ τί τρόπον νὰ τὸν κάμω νὰ ὁμιλήσῃ ; Εἶναι τὸ ἴδιον, ὡς νὰ ζητήσῃ κανεὶς ἀπὸ τὸ μάρμαρον νὰ παίξῃ μουσικήν. Καὶ ὅμως... Ἂς ἴδωμεν, ἂς ἐξετάσωμεν καλῶς τὰ πράγματα. Ὁ κ. ὑποκόμης ἀνεχώρησε μόνος καὶ ἐπῆρε μαζύ του μίαν μόνον τσάνταν. Αὐτὸ σὰν νὰ σημαίνῃ ὅτι δὲν ἦτο ἕτοιμος ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ ὅτι μία αἰτία. ὁποιαδήποτε, τὸν ἠνάγκασε νὰ φύγῃ· διότι τέλος πάντων, ἡ ἀναχώρησίς του ὁμοιάζει μὲ φυγήν. Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος, ἕνας ὑποκόμης πρὸ πάντων ἀναχωρῇ, ἀδιάφορόν που διὰ ὀλίγους μῆνας, φέρει μαζῆ του πολλὰ πράγματα, ἀσπρόρρουχα, παραδείγματος χάριν καὶ ἄλλα φορέματα. Λοιπὸν καὶ εἰς μεγάλην ἀκόμη τσάνταν δὲν εἰμπορεῖ νὰ βάλῃ πολλὰ ἀπὸ αὐτά. Ἂς μὴ εἰπῇ κανεὶς ὅτι μὲ χρήματα εἰμπορεῖ ν' ἀγοράσῃ ὅ,τι χρειάζεται. Ἂν ἦναι ἀσπρόρρουχα, ἔστω, καὶ πάλιν... ἀλλ' ὄχι καὶ ἄλλα πράγματα. Εἶναι ὑποκόμης, ἢ δὲν εἶναι, τί διάβολο !... Ὅταν ὀνομάζεται κανεὶς κύριος ὑποκόμης Σανζὰκ καὶ ἦναι κομψός, εὐπατρίδης, τὸ ἄνθος τῆς κοινωνίας, δὲν φορεῖ παλαιὸν ἐπανωφόρι, τὸ ὁποῖον θ' ἀγοράσῃ ἀπὸ πωλητὴν παλαιῶν φορεμάτων, ὡς κομψευόμενος ἢ ὡς ἐπαρχιακὸς κλητήρ, ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ στεφανωθῇ. Ὁ κύριος ὑποκόμης γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι πρέπει νὰ παραγγέλλῃ τὰ φορέματά του εἰς τοὺς μεγάλους ράπτας τῶν Παρισίων, ἐκτὸς ἐὰν θέλῃ νὰ γίνῃ γελοῖος. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἰμπορῶ νὰ παραδεχθῶ ὅτι εἶχε κατὰ νοῦν νὰ μεταμφιεσθῇ εἰς κυριακάτικον ἐπαρχιώτην, εἶμαι ἀπ' ἐναντίας βέβαιος ὅτι θὰ κατέφυγεν εἰς τὸν ράπτην του, εἰς τὸν ὑποδηματοποιόν του καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πιλοπώλην του. Δὲν θὰ ἦτο ἄσχημα νὰ κυττάξω καὶ ἀπὸ τὸ μέρος αὐτό, ναί, ἀλλὰ θὰ περάσῃ καιρὸς καὶ ἐγὼ βιάζομαι, ἢ καλλίτερα, εἴμεθα βιαστικοί. Γιὰ νὰ ἰδοῦμεν, ἂς ἐξετάσωμεν ἀκόμη.

»Ἰδοὺ ἐπέρασαν καὶ τρεῖς ἡμέραι, ἀφ' ὅτου ἀνεχώρησεν ὁ κύριος ὑποκόμης· τώρα, ἐὰν δὲν ἐσταμάτησε πουθενὰ καὶ δὲν ἐχρονοτρίβησεν ἐπομένως, θὰ ἔφθασεν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ. Εὐθὺς ὡς εὕρῃ μέρος νὰ κατοικήσῃ θὰ γράψῃ πρὸς τὸν πιστόν του ἀναμφιβόλως, διότι θὰ θέλῃ νὰ μάθῃ τί σκέπτονται διὰ τὴν ἀναχώρησίν του, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸν γνωρίζουν καὶ θὰ ἔχῃ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ διὰ πολλά. Ἆ ! πρέπει μὲ ἐπιδεξιότητα μία του ἐπιστολὴ νὰ πέσῃ εἰς τὰ χέρια μου. Αὐτὸ εἶνε δύσκολον, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀδύνατον. Ἐξ ἅπαντος πρέπει νὰ ἔχω τὸ 'μάτι μου ἀπάνω εἰς τὸν Λουδοβῖκον, τὸν ὁποῖον δὲν τὸν εἶδα ποτέ, ἀλλὰ θὰ τὸν γνωρίσω. Ἠξεύρω ὅτι ὁ κύριος Σανζὰκ ἔχει δύο μόνον ὑπηρέτας— διὰ τὴν μαγείρισσάν του δὲν ἔχω νὰ σκεφθῶ.— Βεβαιότατα δὲν θὰ πάρω τὸν ἀμαξηλάτην διὰ θαλαμηπόλον· ἄλλον τρόπον ἐνδυμασίας ἔχουν οἱ ἀμαξηλάται.»

Ὁ Γαβιρὼν ἐμελέτησεν ἤδη ἐν τῷ νῷ τὸ σχέδιον αὐτοῦ.

— Ναί, ἐψιθύρισεν ἐγερθείς, δὲν ἔχω νὰ κάμω τίποτε ἄλλο ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐξῆλθε τοῦ κήπου, ἀνέβη ταχέως τὴν ὁδὸν Πιγάλ, διέβη τὸ ἐξωτερικὸν βουλεβάρτον, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Ἠλυσίων τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἔπειτα ἐγένετο ἄφαντος εἰς σκοτεινὸν ἐξωτερικὸν διάδρομον οἰκίας τινός.

Μετ' ὀλίγον κατήρχετο τὴν ὁδὸν Πιγὰλ τρώγων τεμάχιον ἄρτου. Ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον ὁ αὐτὸς Γαβιρών, καὶ ὁ μᾶλλον δ' ἐξηκσκημένος ὀφθαλμὸς θὰ ἠδυνάτει νὰ διακρίνῃ τὸ πρόσωπον, ὅπερ ἐπαρουσιάσθη τὴν πρωΐαν πρὸς τὸν θυρωρὸν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 14 οἰκίας τῆς ὁδοῦ Λονδίνου. Ἀφῄρεσε τὸν μέλανα πώγωνα καὶ τὰ ἐνδύματα τοῦ ὑπηρέτου ἀντικατέστησε δι' ἄλλων. Ὅτε ἀφίκετο εἰς τὴν ὁδὸν Λονδίνου διέβη αὐτὴν βραδέως, μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἀμστελοδάμου, ἀφοῦ ὅμως ἔρριψε βλέμματα δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, εἶτα εἰσῆλθεν εἰς μικρὸν καφενεῖον, ὅπερ διερχόμενος διέκρινεν, ἐκάθησεν ἐνώπιον τραπέζης καὶ ἐζήτησε καφέν. Ἐκεῖθεν με-

ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΙΣ ΤΑ «ΕΚΛΕΚΤΑ»

ΝΕΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΤΑΤΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ

ΤΟΥ ΓΝΩΣΤΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

τατοπίσας ὀλίγον τὸ ἐμποδίζον αὐτὸν παραπέτασμα τοῦ παραθύρου, ἠδύνατο εὐχερῶς νὰ βλέπῃ τὴν εἴσοδον τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 14 οἰκίας.

Ὅτε ἔπιε τὸν καφὲν αὐτοῦ, διέταξε καὶ τῷ ἐκόμισαν φιάλην ζύθου. Εἶχον τότε ἐξέλθει δύο ἐκ τοῦ καφενείου καὶ ἐπειδὴ ἔμενε μόνος ἐν τῇ μικρᾷ αἰθούσῃ προσεκάλεσε τὸν διευθυντὴν τοῦ καταστήματος.

— Θέλετε νὰ πάρετε ἕνα ποτῆρι μπίρα ; τὸν ἠρώτησεν.

— Ἀμέσως, ἀπεκρίθη ὁ καφεπώλης.

Καὶ μειδιῶν ἐκάθισε πλησίον τοῦ φιλοφρονητικοῦ πελάτου.

— Νομίζω ὅτι πρώτην φορὰν σᾶς βλέπω ἐδῶ, εἶπε.

— Πραγματικῶς, εἶναι ἡ πρώτη φορά, ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ τελευταία.

— Τόσον τὸ καλλίτερον. Φαίνεσαι καλὸς νέος, καὶ μὲ ἀρέσεις, ἐπειδὴ εἶσαι σὰν κ'ἐμὲ ὁλοστρόγγυλος. Εἶσαι ἀπὸ τὴν συνοικίαν μας;

—Κατοικῶ δύο βήματα μακράν, εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγίου Λαζάρου.

— Καί τί κάμνεις ;

— Τώρα, τίποτε.

— Ἄ, μὰ τὸν Θεόν, θὰ τὸν ἔχῃς τὸν παφᾶ...

—Δυστυχῶς δὲν ἔχω εἰσοδήματα οὐδὲ περισσεύματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα νὰ τρώγω. Ἤμουν ὑπηρέτης εἰς καλὴν οἰκογένειαν, ἔχασα ὅμως τὴν θέσιν μου ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ προϊσταμένου μου.

— Θὰ εὑρῇς εὐκόλως ἄλλην.

— Ὦ ! αὐτὸ εἶναι δυσκολώτερον ἀφ'ὅ,τι νομίζεις. Νὰ σὲ εἰπῶ, ὅταν κανεὶς ὑπηρετήσῃ. ὡς ἐγώ, δέκα ἔτη εἰς μίαν καλὴν οἰκογένειαν, γίνεται ὕστερα δύσκολος. Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸ μεσιτικὸν γραφεῖον, τῶν ὑπηρετῶν, διότι μόνον ξηρὰς ὑποσχέσεις δίδουν. Τὸ καλλίτερον εἶναι ν' ἀποταθῇ εἰς συναδέλφους· μὲ αὐτοὺς εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ εὕρῃ καλὴν θέσιν. Γιὰ νὰ ἰδοῦμεν, δὲν ἠξεύρετε ὑπηρέτας καλῆς οἰκίας ;

— Ἐδῶ βλέπομεν μόνον ὑπαλλήλους, γνωρίζω ὀλίγον μόνον τὸν ἀμαξηλάτην καὶ τὸν θαλαμηπόλον τοῦ κυρίου ὑποκόμητος Σανζάκ, ποῦ κατοικεῖ ἀντικρύ.

— Τοῦ ὑποκόμητος Σανζάκ, τὸ ὄνομα αὐτὸ τὸ γνωρίζω. Πόσους ὑπηρέτας ἔχει ;

— Τρεῖς.

— Μονάχα ;

— Μὰ τὸ ναί, εἰμποροῦσε νἄχῃ περισσοτέρους, διότι ἔχει καλὴν περιουσίαν, ἀλλ' ὅταν ἦναι κανεὶς ἀκόμη ἐλεύθερος...

— Ἄ ! ὁ κύριος Σανζὰκ δὲν ἔχει γυναῖκα ; Τέτοιον παραφέντην ἤθελα· ναί, εὐτυχὴς θὰ ἤμουν, ἐὰν ἔμβαινα εἰς τὴν ὑπηρεσία τοῦ κυρίου Σανζάκ· νὰ εἰμποροῦσα νὰ παρουσιασθῶ...

— Διὰ τώρα θὰ χάσῃς τὸν καιρό σου. Φαίνεται ὅτι ὁ κύριος Σανζὰκ ἐστενοχωρεῖτο εἰς τὸ Παρίσι, καὶ πρὸ τριῶν ἡμερῶν ὑπῆγε νὰ κάμῃ ταξεῖδι.

— Ἄ ! δὲν ἔχω τύχην, ἀλλὰ δὲν θ' ἀρνηθῆτε νὰ μὲ συστήσετε εἰς τοὺς ὑπηρέτας του ;

— Ἀμέσως. Ἅμα ἰδῶ τὸν ἀμαξηλάτην του, θὰ τοῦ ὁμιλήσω.

— Καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ ὁμιλήσετε μὲ τὸν θαλαμηπόλον.

— Ναί, ἂν εὕρω εὐκαιρίαν. Ὁ κύριος Λουδοβῖκος ἔρχεται εἰς τὸ καφενεῖόν μου σπανίως, καὶ δὲν ἔχω τόσην οἰκειότητα μαζῆ του καθὼς μὲ τὸν ἀμαξηλάτην.

— Μήπως δὲν εἶναι εὔθυμος ;

— Ὄχι, εἶναι, ἀλλὰ δὲν ὁμιλεῖ μὲ ὅλον τὸν κόσμον, ἔχει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κυρίου του καὶ ἴσως ὑπερηφανεύεται δι' αὐτό.

— Ἤθελα νὰ τὸν ἰδῶ τὸν Λουδοβῖκον. Πῶς εἶναι ;

— Ὑψηλός, ξανθός, λιγνὸς καὶ ἴσιος ὡσὰν ἰῶτα· φορεῖ πάντοτε ἄσπρον λαιμοδέτην σὰν συμβολαιογράφος. Τὸ πρόσωπόν του εἶναι κίτρινον καὶ ἔχει ξανθαὶς φαβορίταις.

— Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ ἀρκοῦσι, ἐσκέφθη ὁ Γαβιρών.

Ἐνῷ συνωμίλουν, ἡ φιάλη τοῦ ζύθου ἐκενώθη. Ἀλλ' ὁ Γαβιρὼν ἐνόει νὰ μείνῃ ἐν τῇ θέσει του καὶ ἐζήτησε ἄλλην φιάλην.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ καφεπώλης ἠγέρθη πολλάκις ἐκ τῆς θέσεώς του, διότι ἄλλοι εἰσήρχοντο εἰς τὸ καφενεῖον, ἄλλοι ἐζήτουν ποτά, ἄλλοι ἀπήρχοντο καὶ ἄλλοι ἐπανήρχοντο. Ἀπὸ καιροῦ εἰς εἰς καιρὸν ὁ καφεπώλης ἐπλησίαζε τὸν νέον του πελάτην καὶ ἔβρεχε τὰ χείλη του ἐν τῷ ποτηρίῳ αὐτοῦ, ἔπειτα δὲ ἀπεμακρύνετο λέγων :

— Νὰ μὲ συγχωρῇς, ἡ δουλειά μου εἶναι τέτοια.

Ὁ Γαβιρὼν εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐστραμένους πρὸς τὴν ὁδόν.

—Πρέπει νὰ τὸν ἰδῶ σήμερον, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν.

Καὶ περιέμενε.

Τέλος ὀλίγον πρὸ τῆς ἕκτης εἶδεν ἐμφανισθέντα εἰς τὴν θύραν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 14 οἰκίας ἄνδρα ὑψηλόν, ὠχρὸν μ' ἐρυθρὸν πώγωνα καὶ λευκὸν λαιμοδέτην.

— Αὐτὸς εἶναι, εἶπε χαμηλοφώνως.

Ἠγέρθη καὶ πληρώσας τὰ ποτά του ἐξῆλθε λέγων τῷ καφεπώλῃ :

— Αὔριον !

Ὁ θαλαμηπόλος ἔστρεφε τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Ἀμστελοδάμου.

Ὁ Γαβιρὼν διέβη ταχέως τὸ πεζοδρόμιον καὶ ἔφθασεν ἐγκαίρως ἵνα ἴδῃ τὸν Λουδοβῖκον εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἀμστελοδάμου ταχυδρομικὸν γραφεῖον. Ἀμέσως ἐτέθη ἐπὶ τὰ ἴχνη του.

Ὁ θαλαμηπόλος ἐπλησίασεν εἰς ἓν τῶν ἀνοικτῶν θυριδίων.

— Ἔχετε κάμμίαν ἐπιστολὴν διὰ τὸν κύριον Λ. Ἰ. Π. μὲ τὴν σημείωσιν: «Νὰ μένῃ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον» ὁδὸς Ἀμστελοδάμου ; ἠρώτησε τὸν ὑπάλληλον.

— Ὄχι, κύριε, ἀπεκρίθη μετ' ὀλίγον ὁ ὑπάλληλος, ἀφοῦ προφανῶς ἐζήτησεν ἐν κανίστρῳ ἐπιστολῶν τεθειμένῳ ἐνώπιόν του.

Ὁ Γαβιρὼν μολονότι ἐπέστησε πᾶσαν αὐτοῦ τὴν προσοχὴν ἤκουσε μόλις τὰς λέξεις: «Νὰ μένῃ ἐν τῷ ταχυδρομείῳ, ὁδὸς Ἀμστελοδάμου». Ἀλλ' ἤρκουν καὶ ταῦτα διὰ νὰ ἐνοήσῃ ὅτι ὁ θαλαμηπόλος περιέμενεν ἐπιστολήν. Ὅθεν ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τῷ σταλῇ παρ' ἄλλου ἢ παρὰ τοῦ κ. Σανζάκ. Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ ἀνταποκρίνεσθαι μετὰ τοῦ ἐμπίστου αὐτοῦ, ἦτο μία ἐκ τῶν προφυλάξεων, ἃς ἔλαβε κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον πειραθῇ ν' ἀποκαλύψωσι τὴν διαμονήν του.

— Ἄ ! ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ Γαβιρών, ἐὰν ἠδυνάμην ν' ἀκούσω καλλίτερον, ἐὰν ἐγνώριζον εἰς ποῖον ὄνομα ἢ εἰς ποῖα ἀρκτικὰ θ' ἀπευθυνθῇ ἡ ἐπιστολή, μόνον τόλμη ἀπῃτεῖτο, καὶ ἡ ὑπόθεσις θὰ ἐτελείονεν. Καλά, θὰ ἔλθῃ καὶ αὔριον, θὰ πέσω κατόπιν του καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ ἔχω τὴν ἀκοήν μου λεπτήν.

Ἐξῆλθε τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου ἀκολουθῶν τὸν Λουδοβῖκον

— Ἂς πηγαίνω, ἐψιθύρισε, δὲν ἔχω πλέον τίποτε νὰ κάμω ἐδῶ πέρα σήμερον· ἡ σημερινὴ δουλειά μου ἐτελείωσεν.

Εἰσῆλθεν εἰς καπνοπωλεῖον ἵν' ἀγοράσῃ σιγάρον. Κατὰ συνήθειαν ἔθεσε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν πενταλέπτων, ἀλλ' ἀμέσως ἀπέσυρεν αὐτήν.

— Μπᾶ, εἶπε καθ' ἑαυτόν, εἰμπορῶ νὰ πάρω ἕνα καλλίτερον· πληρόνει ὁ κύριος Ρουσώ.

[Ἕπεται συνέχεια.]

Π.

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΑΛΑΩ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

[Συνέχεια]

ΙΔ'

Φθὰς εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Βονὲ ὁ Βεζὲν συνεπλήρωσε τὴν ἐπίδεσιν, ἣν ἐξετέλεσον ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς μονομαχίας.

— Μείνατε κλινήρης ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· τοιουτοτρόπως ταχέως θὰ ἰαθῆτε. Τὸ τραῦμα θὰ ἰαθῇ ἄνευ διαπυήσεως, μετὰ μίαν δὲ ἑβδομάδα θὰ ἔχει ἐπουλωθῆ, χωρὶς νὰ ἔχῃ δυσάρεστόν τινα συνέπειαν.

Ὁ Δραπιὲ καὶ ὁ Σολὲ ἤθελον νὰ μείνωσι μετ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ Βονὲ ἐπέπεμψεν αὐτοὺς μὴ ἔχων ἀνάγκην συναναστροφῆς.

— Σὲ ὑπακούομεν, μὴ ταράττεσαι, εἶπεν ὁ Σολὲ γελῶν.

Ὁ Βονὲ ἤθελε νὰ μείνῃ μόνος διὰ νὰ γράψῃ τῇ Ἰουλιανῇ, ὅπερ ἔπραξεν ἅμα οἱ συνάδελφοί του ἀπῆλθον.

«*Προσφιλής μοι Ἰουλιανή,*

«Τὸ δίκαιον ἐθριάμβευσεν. Ὁ Δερόδης ἐπλήγη βαρέως, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ διατρέχῃ κίνδυνον ἡ ζωή του. Ὡς ὅμως λέγουσιν οἱ ἰατροὶ θὰ μείνῃ παράλυτος ὁ βραχίων του ἀνεπανορθώτως. Ἐγὼ ἔχω ἐλαφρὰν μόνον ἀμυχήν, ἥτις τάχιστα θὰ ἰαθῇ ἄνευ διαπυήσεως κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Βεζέν. Τὸ δυσάρεστον εἶναι ὅτι θὰ μὲ ἀναγκάσῃ νὰ καθήσω εἰς τὴν κλίνην ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· τὸ καλὸν ὅμως εἶναι ὅτι θὰ ἔχει ἐπουλωθῆ ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος. Ἀνάγκη λοιπὸν ν' ἀναβάλλω τὴν ἐπίσκεψιν μετὰ τρεῖς ἡμέρας. Ἐν τούτοις ἀνάγνωσον τὴν ἔγκλειστον μακρὰν ἐπιστολήν, ἣν ἔγραψα τὴν νύκτα ταύτην, ἀγνοῶν ἂν θὰ ἐπαναβλεπώμεθα. Ἐξ αὐ-

τῆς θὰ μάθῃς πόσον σὲ ἀγαπῶ· ἐν αὐτῇ θὰ εὕρῃς ὅλην τὴν καρδίαν μου μετὰ τῆς εἰλικρινείας ἀνθρώπου, ὅστις ἴσως ἀποθάνῃ».

Δὲν ἔλαβε τὸν καιρὸν νὰ γράψῃ πλειότερα. Αἱ ἐπισκέψεις ἤρξαντο, μόλις δὲ ἠδυνήθη νὰ δώσῃ τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν στρατιώτην του ἵνα φέρῃ αὐτὴν παρὰ τῇ κυρίᾳ Βοσμορώ, χωρὶς νὰ τὸν ἀκούσωσιν οἱ συναδελφοί του, οἵτινες ἀθρόοι ἤρχοντο παρ'αὐτῷ.

Πάντες σχεδὸν ἐπανελάμβανον τὰς αὐτὰς λέξεις:

— Ἀληθῶς ὁ Δερόδης ἔπρεπε νὰ λάβῃ ἓν μάθημα.

Σπάνιοί τινες προσέθετον:

— Ἀλλ' ἦτο σκληρὸν τὸ μάθημα.

Τινὲς ἐν τούτοις ᾤκτειρον αὐτόν, ὅτι τόσῳ νέος καὶ κληρονόμος μεγάλης περιουσίας θὰ καθίστατο ἀνάπηρος.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας, τὴν ὀγδόην ἑσπερινὴν ὥραν, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του ὁ Βονέ.

Ἡ εἴδησις τῆς μονομαχίας του εἶχε γνωσθῆ καθ'ἅπασαν τὴν πόλιν,πάντες δὲ ἵσταντο ἵνα ἴδωσιν αὐτὸν διαβαίνοντα καὶ ἔχοντα τὴν χεῖρα ἀνηρτημένην δι' ἀναντῆρος.

Ἐνῷ ἀνήρχετο τὴν ὁδόν, ἐν ᾗ ἔκειτο ἡ οἰκία τῆς κυρίας Βοσμορώ, εἶδεν ἐρχομένην πρὸς αὐτὸν τὴν κυρίαν Κόλλας, ἥτις κατήρχετο. Ἦτο ἀδύνατον νὰ τὴν ἀποφύγῃ, διότι ἐκείνη τὸν εἶχεν ἴδει καὶ ἔνευσεν αὐτῷ διὰ τῶν χειρῶν.

Μακρόθεν ἀνέκραξεν αὐτῷ:

— Τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὸν ἐπιτυχῆ σπαθισμόν.

Ὅταν ὅμως ἦλθε πλησιέστερον ὡμίλει χαμηλοφώνως:

—Νομίζετε ὅτι ἦτο καλὸς ὁ τρόπος διὰ νὰ ἐπιτύχετε τὸν γάμον;

— Ὁ κύριος Δερόδης μὲ ὕβρισε.

— Καλῶς· ἂς τὸ πιστεύσῃ ὅστις θέλει. Εἶναι ὅμως ἀληθὲς ὅτι ἂν ἐπηγαίναμεν μαζὺ εἰς Δὲξ δὲν θὰ ἐμονομαχεῖτε. Χαίρω πολύ, διότι ἐφέρθητε ἱπποτικώτατα.

Καὶ ἠτένισεν αὐτὸν εἰρωνικῶς μειδιῶσα.

Φθὰς πρὸ τῆς οἰκίας τῆς κυρίας Βοσμορώ, εἶδε τὸ παραπέτασμα παραθύρου τινὸς τοῦ ἰσογείου ἐλαφρῶς ὑπεγειρόμενον, ὄπισθεν δ' αὐτοῦ παρετήρησε τὴν Ἰουλιανήν.

Αὕτη ἤνοιξεν αὐτῷ τὴν μεγάλην θύραν.

— Καὶ ἡ πληγή;

— Βλέπετε ὅτι δὲν εἶναι τίποτε.

— Ὁλόκληρος βίος τρυφερότητος καὶ ἔρωτος οὐδέποτε θὰ πληρώσῃ, ὅ,τι δι' ἡμᾶς ἐπράξατε.

— Ἂς μὴ ὁμιλῶμεν δι' ἡμᾶς. Εἴπατε τῇ Ἀγνῇ περὶ τῆς μονομαχίας;

— Ὅταν ἔμαθε τὸ ἀποτέλεσμα, ναί.

— Καὶ τί εἶπεν;

— Εὑρέθη μεταξὺ δύο ἀντιθέτων αἰσθημάτων, τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ὀργῆς, τῆς εὐγνωμοσύνης, δι'ὅτι ἐπράξατε καὶ τῆς ὀργῆς, διότι ἐπληγώσατε ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἔτι.

— Δυστυχὴς κόρη! δὲν πρέπει νὰ μὲ ἴδῃ σήμερον, οὐδ' ἐπί τινας ἡμέρας.

— Εἶναι πλησίον τῆς μητρός, πρὸς τὴν ὁποίαν ὤφειλον νὰ εἴπω πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἥτις ἔκτοτε περιέπεσεν εἰς νευρικὴν κρίσιν.

— Εἶπες ἐπίσης τὰ πάντα εἰς τὴν κυρίαν Ἀμελώ;

— Ἡ μάμμη εἶναι ἰσχυρὰ καὶ πλήρης θάρρους ἐν τῷ γήρατι. Εἶχεν ἀορίστους τινὰς ὑπονοίας καὶ φόβους, οὐδέποτε ὅμως ἐφαντάσθη τὸ πρᾶγμα ὡς ἔχει. Ἔβλεπε κάλλιον ἡμῶν τὴν μεταβολὴν τῆς Ἀννέτας καὶ ἀνησύχει χωρὶς νὰ λέγῃ τίποτε. Σᾶς περιμένει.

Μετέβησαν εἰς τὸ ἄνδηρον, ἔνθα τοσάκις ὁ Βονὲ παρεκάθησε μεταξὺ τῆς εὐτυχοῦς ἐκείνης οἰκογενείας καὶ ἔνθα ἤδη ὑπῆρχε μόνον γηραιὰ γυνὴ καταβληθεῖσα ὑπὸ τῆς δυστυχίας καὶ τοῦ ὀνείδους.

Ὅτε εἶδε τὸν Βονὲ τὸ πρόσωπόν της αἰθρίασεν, ἔσπευσε δὲ πρὸς αὐτόν:

— Προσφιλές μοι τέκνον, θέλω νὰ σὲ ἀσπασθῶ.

— Ἐγώ, μάμμη, θὰ σᾶς ἀσπασθῶ καὶ ἐξ ὅλης καρδίας.

Ἡ κυρία Ἀμιλὼ δὲν ἤκουσεν, ἀλλ'ἐμάντευσεν ἐκ τῶν κινήσεων τῶν χειλέων τοὺς λόγους τοῦ Βονέ.

— Καλὲ νέε, εἶπεν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν σᾶς εἶδα διὰ πρώτην φορὰν ἐνόησα τί ἀξίζετε. Ἡ καλή μου Ἰουλιανὴ θὰ εἶναι εὐτυχὴς μαζύ σας καὶ σεῖς θὰ εἶσθε εὐτυχὴς μετ' αὐτῆς. Καθήσατε· πρέπει νὰ ὁμιλήσωμεν.

Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κάθισμα πλησίον της.

— Τώρα, ὅτε θὰ εἶσθε σύζυγος τῆς Ἰουλιανῆς, ἐξηκολούθησεν ἡ γραῖα, σεῖς θὰ διευθύνετε· θὰ εἶσθε ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας μας τῆς τόσον ἀτυχοῦς.

Ἡ συγκίνησις τῇ ἔκοψε τὴν φωνήν, ἔνευσε δὲ τῇ Ἰουλιανῇ νὰ εἴπῃ τῷ Βονὲ τί συνεφωνήθη μεταξύ των.

— Σήμερον συνεζητήσαμεν ἡ μάμμη καὶ ἐγὼ τί πρέπει νὰ γείνῃ διὰ τὴν Ἀννέταν, οὐδὲν ὅμως ἀπεφασίσαμεν θελήσασαι ν' ἀκούσωμεν τὴν γνώμην σας.

— Μία ἀπόφασις δύναται νὰ ληφθῇ, νὰ φύγετε ἐκ Φεγιάδης, νὰ κλείσετε τὴν οἰκίαν σας καὶ νὰ κρυφθῆτε εἰς τὰ ξένα, εἴς τι μέρος ὅπου θὰ εἶσθε ἄγνωστοι... μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ Ἀννέτα θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα.

—Τί λέγετε; ἠρώτησεν ἡ κυρία Ἀμελώ.

Ὁ Βονὲ ἔγραψε περιληπτικῶς εἰς τετράδιον ὅ,τι εἶπε.

— Βλέπεις, Ἰουλιανή, ἐξηκολούθησεν ἡ κυρία Ἀμιλώ, δὲν ἐδίστασε νὰ συμβουλεύσῃ ὅ,τι οὐδὲ νὰ φανταστῶμεν ἐτολμῶμεν· δὲν ἐσκέφθη διὰ τὸν ἑαυτόν του.

— Βεβαίως, ἡ ἀναχώρησις αὕτη θὰ ἔχῃ τὰ ἄτοπα αὐτῆς. Θὰ εἴπωσιν ὅ,τι θελήσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ, ἀλλ' οὐδεμίαν θὰ ἔχωσιν ἀπόδειξιν. Βραδύτερον ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς ἱστορίας θὰ μείνῃ ἡ φήμη ναυαγήσαντος γάμου. Πρέπει νὰ φύγετε τὸ ταχύτερον, αὔριον ἢ μετά τινας ἡμέρας.

— Σεῖς δέ; ἠρώτησεν ἡ Ἰουλιανή.

— Θὰ μοὶ γράφετε καὶ θὰ σᾶς γράφω. Ἤδη ἀνάγκη μόνον δι' ἐκείνην νὰ σκεφθῆτε.

Ἀπεφασίσθη νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἑλβετίαν. Τούτου δ' ἀποφασισθέντος ἡ Ἰουλιανὴ παρεκάλεσε τὸν Βονὲ νὰ τῇ διηγηθῇ τὰ κατὰ τὴν μονομαχίαν του, τοῦθ' ὅπερ οὗτος ἔπραξεν ἀφηγηθεὶς τὰ πάντα ἐν λεπτομερείᾳ.

— Πῶς, διήλθατε πρὸ τῆς οἰκίας καὶ δὲν σᾶς εἶδα; Εἶχον ἐγερθῆ τῆς κλίνης ἐν τούτοις.

— Ἂν μὲ ἐβλέπατε ἡ θλίψις σας θὰ ἦτο μεγαλειτέρα, διότι θὰ ἐγνωρίζατε ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην θὰ ἐμονομάχουν καὶ θ' ἀνεμένατε τὴν ἐπάνοδόν μας.

Ἡ Ἰουλιανὴ συνεκινήθη μέχρι δακρύων ἐκ τῆς ἀφηγήσεως. Ἤθελε δὲ νὰ παρατείνῃ τὴν συναναστροφήν· ἀλλ' ἐφοβήθη μὴ καταπονηθῇ ὁ Βονέ. Διὸ ὡδήγησεν αὐτὸν μέχρι τῆς θύρας σχεδὸν διὰ τῆς βίας.

— Αὔριον ἔλθετε ἐνωρίς· θὰ διέλθωμεν τὴν ἡμέραν μαζύ· θὰ γευματίσετε μετὰ τῆς μάμμης καὶ τῆς συζύγου σας.

Τὴν ἐπιοῦσαν ὅμως λίαν πρωὶ ἐκόμησαν αὐτῷ ἐπιστολὴν τῆς Ἰουλιανῆς, δι' ἧς αὕτη τῷ ἀνήγγελεν ὅτι τὴν νύκτα ἡ κυρία Βοσμορὼ προσεβλήθη ὑπὸ παραλύσεως, ἥτις, καίτοι ἐλαφρά, παρεκώλυεν οὐχ ἧττον πᾶσαν κίνησιν ἐπί τινα χρόνον τοὐλάχιστον.

Ἀδύνατον λοιπὸν ν' ἀναχωρήσωσιν εἰς Ἑλβετίαν. Μετὰ δύο ὅμως ἡμέρας, βελτιωθείσης κάπως τῆς καταστάσεως τῆς ἀρρώστου, ὁ ἰατρὸς ἐπέτρεψε νὰ τὴν μεταφέρωσιν εἴς τινα ἐξοχὴν τῆς Ἰουλιανῆς μετὰ προσοχῆς.

Ἐν τῇ ἐξοχῇ ἐκείνῃ ὑπῆρχεν οἰκία ἀρκούντως μεγάλη καὶ ἐπὶ ἐξόχου τοπίου ἐκτισμένη. Ἐκεῖ μετέφεραν τὴν κυρίαν Βοσμορὼ βραδέως καὶ ἐνεκατέστησαν αὐτὴν εἰς λίαν εὐρὺ δωμάτιον.

Ὀκτὼ εἶχον παρέλθει ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐξοχῇ μεταβάσεως τῆς οἰκογενείας Βοσμορὼ καὶ μεταμεσημβρίαν τινὰ ἀνήγγειλαν τῇ Ἰουλιανῇ ὅτι ἀφίκετο ἡ κυρία Κόλλας καὶ ἀνέμενεν αὐτήν.

— Ἐννοεῖτε, φιλτάτη μου, ὅτι ἐπεθύμουν νὰ ἔχω ἀσφαλεῖς εἰδήσεις σας. Πῶς εἶναι ἡ ἀσθενής;

Ἡ ἀσθενὴς ἔβαινεν ἐπὶ τὰ βελτίω, ἀλλ' ὁ ἰατρὸς ἀπηγόρευσε νὰ δέχηται ἐπισκέψεις.

— Καὶ ἡ ὡραία Ἀννέτα;

Ἡ Ἀννέτα ἦτο πλησίον τῆς μητρός της, ἣν περιποιεῖτο.

— Ἀλλὰ πῶς εἶναι αὐτή;

— Ἔχει καλῶς.

— Καὶ μετὰ τὴν μονομαχίαν;

— Καὶ τί ἐνδιαφέρει αὐτὴν ἡ μονομαχία;

Μὲ ὅλην αὐτῆς τὴν βεβαιότητα ἡ κυρία Κόλλας ἐκλονίσθη ἐκ τῆς ἠρεμίας τῆς Ἰουλιανῆς, ἐδέησε δὲ ν' ἀπέλθῃ χωρὶς νὰ ἴδῃ τὴν Ἀννέταν καὶ χωρὶς οὐδὲν νὰ μάθῃ νεώτερον.

[Ἕπεται τὸ τέλος.]

Κ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΑΙΜΟΔΕΤΩΝ
Γ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ
Ἀθῆναι, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 39.

Μεγάλη συλλογὴ ὑποκαμίσων, φωκόλ, κομβίων, χειροκτίων, μπαστουνίων, ὀμβρελῶν, φλανελλῶν κλπ. ἀνδρικῶν εἰδῶν. **Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.**

Λαιμοδέται κατὰ παραγγελίαν.

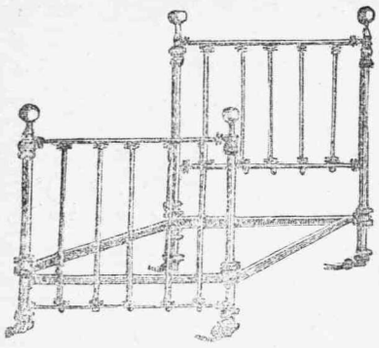

ΚΛΙΝΑΙ ΣΙΔΗΡΑΙ

ΚΛΙΝΑΙ κομψότάται, ΚΛΙΝΑΙ στερεώταται, ἀπαράμιλλοι πρὸς τὰς ἀγγλικάς, εὑρίσκονται εἰς τὸ κλινοπωλεῖον τοῦ κυρίου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΥΚΑΚΗ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη ἀριθμὸς 88. Τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Κουκάκη ὑποχρεοῦται εἰς τοὺς ἀγοραστὰς διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν οἵας δήποτε βλάβης **δωρεάν**.

Ἀγοράσατε κλίνας διότι θὰ εὐχαριστηθῆτε.

Στερεότης — κομψότης — εὐθηνία — ἐπισκευὴ δωρεάν. 12

ΟΙΝΟΙ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΕΓΕΑ ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟΥ **ΑΔΕΛ. Σ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ**. Οἱ ἁγνοὶ καὶ εὐώδεις ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΙ ΟΙΝΟΙ καὶ ὁ σπινθηροβόλος καὶ ἀφρώδης ΚΑΜΠΑΝΙΤΗΣ τοῦ Οἰνοποιείου τούτου βραβευθέντες ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων, πωλοῦνται εἰς τὸ ἀρτισύστατον Πρακτορεῖον Καταναλώσεως, κείμενον ἐν τῇ ὁδῷ Προαστείου ἀριθ. 3 παραπλεύρως τοῦ Θεάτρου τῶν Κωμῳδιῶν.

Καμπανίτης ἡ φιάλη Δρ. 4. — Καμπανίτης ἡ 1)2 Δρ. 2,50.—Οἶνος λευκὸς 4 ἐτῶν ἡ φιάλη Δρ. 1.—Οἶνος λευκὸς 2 ἐτῶν ἡ ὀκᾶ λεπ. 80.—Οἶνος μέλας 4 ἐτῶν ἡ φιάλη λεπ. 80.—Οἶνος μέλας 2 ἐτῶν ἡ ὀκᾶ λεπ. 60.

Ἐπιστρεφομένης τῆς φιάλης ἀποδίδονται λεπ. 25.

Διὰ ποσὰ ἄνω τῶν 25 ὀκάδων ἡ ἀνάλογος ἔκπτωσις.

Δοκιμάσατε.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΟ ΛΟΥΒΡ

125 Ὁδὸς Αἰόλου 125.

Ἐκομίσθησαν

Λάμπαι, Πολυέλαιοι, μεγάλη συλλογὴ **κρυσταλλίνων σκευῶν**, μεγάλη συλλογὴ **σκευῶν ἐκ Πορσελάνης καὶ Φαγιάνς**, πλουσία συλλογὴ **κομψοτεχνημάτων. — Μαχαιροπήρουνα, σύνολα τραπέζης** — Τιμαὶ ὁριστικαί.

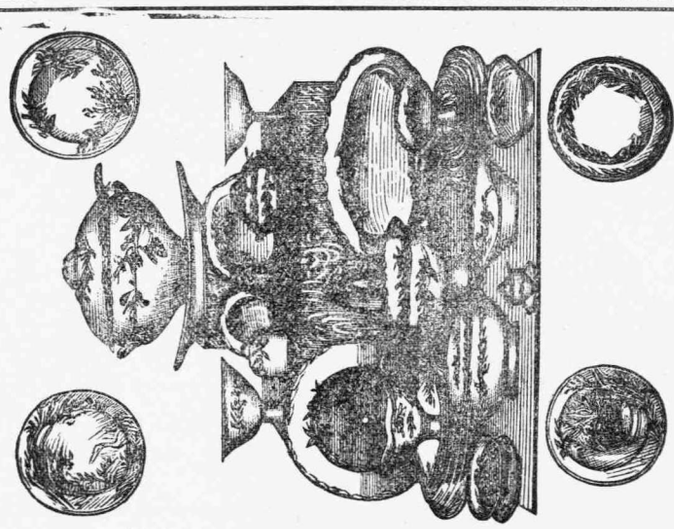

GRAND MAGASIN LE LOUVRE

125 *Rue d' Eole* 125.

On a apporté

Lustres, grand choix de **vase de cristal**, grand assortiment **d' article en Porcelaine et en Faience**, riche collection **d' articles de luxe.—Service de table. — Services a thé.** — *Prix Fixe.*

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ δεχόμεθα εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμάς.

ΦΥΛΑΑ ΠΑΛΑΙΑ «ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ» πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ, ὁδὸς Προαστείου, ἀριθμὸς 10, ἀντὶ λεπτῶν 20.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Πειραιεὺς Ἀθῆναι Πάτραι Πύργος Ὀλύμπια.

Πειραιεὺς	ἀν. 6.20π	8.50*	11.25π	—	Ὀλύμπια	ἀν. 7.35π	—	2.25μ	6.30μ
Ἀθῆναι	» 7.00	9.30	12.05	—	Πύργος	ἄφ. 8.30	—	3.20	7.25
Κόρινθος	ἄφ. 10.03	12.50	3.00	—		ἀν. —	7.00π	3.40	5.05μ
	ἀν. 10.23	—	3.15	4.20μ	Λεχαινὰ	ἄφ. —	8.50	5.18	7.15
Ἀκράτα	ἄφ. 12.56	—	5.08	7.25		ἀν. —	8.55	5.24	6.40π
	ἀν. 12.59	6,00π	5.10	—	Πάτραι	ἄφ. —	11.00	7.45	9.15
Αἴγιον	ἄφ. 2.02	7.10	6.00	—		ἀν. 7.45π	11.50	—	4.10μ
Πάτραι	ἄφ. 3.40	9.15	7.20	—	Αἴγιον	ἀν. 9.29	1.08	—	6.25
	ἀν. 4.15	7.15π	4.45μ	—	Ἀκράτα	ἄφ. 10.34	1.58	—	7.35
Λεχαινὰ	ἄφ. 6.18	9.45	7.40	—		ἀν. 10.39	2.02	6.20π	—
	ἀν. 6.23	9.50	6.45π	—	Κόρινθος	ἄφ. 1.05	3.55	9.00	—
Πύργος	ἄφ. 8.10	11.40	8.55	—		ἀν. 1.25	4.10	—	12.00*
	ἀν. 6.30π	11.55	—	5.00	Ἀθῆναι	ἄφ. 4.30	7.05	—	3.20
Ὀλύμπια	ἄφ. 7.25	12.50	—	5.55	Πειραιεὺς	ἄφ. 5.00	7.35	—	3.55

Κόρινθος Ἄργος Ναύπλιον Τρίπολις.

Κόρινθος	ἀν. 11.42π (1)	1.20μ	Τρίπολις	ἀν. 6.30π	9.45π (2)
Ἄργος	ἄφ. 2.20	3.50	**Ναύπλιον**	» 8.45	12.15
Ναύπλιον	» 3.00	4.25	Ἄργος	» 9.25	1.20
Τρίπολις	» 6.10	7.20	Κόρινθος	ἄφ. 11.40	3.45

Καβάσιλα Κυλλήνη Λουτρά.

Καβάσιλα	7.15	10.15	—	7.00	Λουτρὰ	—	—	—	2.35
Βαρθολομ.	7.30	10.35	3.20	7.20	Κυλλήνη	6.00	—	11.15	4.00
Κυλλήνη	—	11,05	3.50	7.50	Βαρθολομ.	6.33	8.00	11.42	4.33
Λουτρὰ	—	12.30	—	—	Καβάσιλα	6.50	8.15	—	4.50

*. Κατ' εὐθείαν εἰς Τρίπολιν καὶ ἀντιστρόφως. (1) Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον (2) Δευτέραν, Τετάρτην Παρασκευήν. — Μεταξὺ Μύλλων Ἄργους Ναυπλίου ἓξ ἁμαξοστοιχίαι καθ' ἑκάστην.

Η ΙΣΠΑΝΙΑ τοῦ Δὲ Ἀμίτσις εὑρίσκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ μας, ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10, καὶ πωλεῖται ἀντὶ δρ. 4.

ΧΑΡΤΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΚΟΜΜΑΤΑ

Ἀθῆναι, Ὁδὸς Ἀριστείδου, ἀριθμὸς 16.

Χάρτης τυπογραφικὸς διαφόρων ποιοτήτων, σχημάτων καὶ χρωμάτων λεῖος καὶ μή. — Νέα ἀποθήκη ἀνεξάντλητος. — Τιμαὶ μέτριαι.

ΥΔΑΤΑ ΚΥΛΛΗΝΗΣ πρόσφατα εἰς φιάλας πωλοῦνται μόνον παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Σιδηροδρόμων Πελοποννήσου (ὁδὸς Πινακωτῶν 14) πρὸς δρ. 6 τὴν δωδεκάδα. Δι' ἑκάστην ἐπιστρεφομένην καινὴν φιάλην ἀποδίδονται λεπτὰ 15. 3

Hebe's

Hebe's Hair Restorer

Hebe's Τὸ κάλλιστον ἐπανορθωτικὸν τῶν τριχῶν.

Hebe's Δὲν εἶνε βαφή, ἀλλ' ἐπαναδίδει εἰς τὰς τρίχας τὴν προτέραν αὐτῶν χροιὰν διὰ τῆς ἐνδυναμώσεως αὐτῶν. Οὐδεμίαν ἐπιβλαβῆ ουσίαν περιέχει.

Hebe's **Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Λονδίνῳ.**

Hebe's Εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις μόνον εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Κορίννης», ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10, καὶ τιμᾶται ἑκάστη φιάλη δραχμὰς ὀκτώ.

Hebe's (Διὰ τὰς ἐπαρχίας 9)

hebe's hair restorer

ΟΙΝΟΙ ΣΑΜΟΥ

ΓΝΗΣΙΟΙ εὑρίσκονται ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ κ. **Π. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ** πωλούμενοι εἰς φιάλας ἢ κατ' ὀκᾶν.

Εἶνε οἶνοι γνήσιοι, ἀνώτεροι ὅλων τῶν ἐπιδορπείων Εὐρωπαϊκῶν, καὶ συνιστῶνται παρὰ τῶν ἰατρῶν εἰς ἀσθενεῖς. Ἁπλῆ δοκιμὴ ἀρκεῖ πρὸς βεβαίωσιν τούτων. Ὁδὸς Μουσῶν, 11. 19

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΑ «ΧΑΥΤΕΙΑ»

Α. ΛΑΛΟΥΚΙΩΤΗ ΚΑΙ Ι. ΚΟΥΚΟΥΛΗ

Τὸ μόνον παρὰ τὰ Χαυτεῖα παντοπωλεῖον, τὸ ὁποῖον πωλεῖ γλυκύτατον

ΧΑΒΙΑΡΙ

ΓΕΛΒΑΣ καὶ πρώτης ποιότητος. Δοκιμάσατέ το καὶ θὰ ὑπερευχαριστηθῆτε καὶ ὡς πρὸς τὴν γεῦσιν καὶ ὡς πρὸς τὴν τιμήν. 5

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ Η

Πλατεῖα Ὁμονοίας,

Εὑρίσκονται πάντοτε ΣΤΡΕΙΔΙΑ τῆς ὥρας.

ΗΒΗ

ΠΟΥΔΡΑ

ΖΑΚΥΝΘΟΥ τῆς Κυρίας **ΒΙΣΒΑΡΔΗ** ἀρίστη, βραβευθεῖσα εἰς τὰς Ἐκθέσεις Παρισίων καὶ Ὀλυμπίων, εἰς κουτία, καὶ τιμώμενον ἕκαστον δραχμῆς 1, πωλεῖται εἰς τὸ κουρεῖον ΑΨΕ-ΣΒΥΣΕ, παρὰ τὴν πλατεῖαν *Ὁμονοίας*.

ΤΥΠΟΙΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ» ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, 10